

Iov

Cartea Iov

Text extras din Interliniarul Grec - Român

Biblia ROG

Ediție digitală pentru tipar -- vizitați bibliaapostolica.ro

13/08/2026 21:11:42

CAPITOLUL 1

1:1 Un om anume era în țara Uț, Iov fiind numele lui. Și era omul acesta adevărat, fără imperfecțiune, bărbat integru, și sincer, și având frică de Dumnezeu, ferindu-se de orice faptă dăunătoare.

1:2 Și i s-au născut șapte fii, și trei fiice.

1:3 Și erau dobitoacele lui -- oi șapte mii, cămile cinci mii, perechi de boi, cinci mii, și măgărițe † ce pășteau, cinci sute, și o mulțime de slujitori foarte mare, și afaceri mari erau ale lui pe pământ. Și era omul acesta mare printre cei din regiunile de la soare răsare.

1:4 Și mergând fiii lui unii la alții, pregăteau câte un ospăț, fiecare în ziua lui, luându-le împreună cu ei și pe cele trei surori ale lor, ca să mănânce și să bea cu ei.

1:5 Și atunci când sfârșeau ei zilele ospățului, Iov trimetea și-i curăța, sculându-se în zori, și aducând pentru ei câte o jertfă după numărul lor. Căci spunea Iov, Nu cumva să fi păcătuit și să fi ocărât † pe Dumnezeu, în inima lor, fiii mei. Astfel deci făcea Iov în toate zilele.

1:6 Și a avut loc în ziua aceea, și iată, au venit fiii lui Dumnezeu să stea înaintea Domnului, și diavolul a venit în mijlocul lor.

1:7 Și a zis Domnul diavolului, Din ce loc ai venit? Și a răspuns diavolul Domnului, și a zis, Cutreierarea pământului †, și plimbarea printre cele din locul † de sub cer la îndemână fiind;

1:8 Și îi zise Domnul, Ai fost atent deci, în contemplarea ta la sluga Mea Iov, că nu este asemenea lui dintre cei de pe pământ, om ireproșabil, bărbat integru și sincer și având frică de Dumnezeu, ferindu-se de orice lucru dăunător?

1:9 Și a răspuns diavolul, și a zis înaintea Domnului, Oare pe degeaba are Iov frică de Dumnezeu?

1:3 † lit: măgari femele

1:5 † verbul εὐλογέω înseamnă 'a binecuvânta', iar prin eufemism, 'a blestema, a ocări'; TM folosește בָּרַךְ (H1288), care, la fel, înseamnă 'a binecuvânta', iar prin eufemism, 'a blestema, a ocări'

1:7 † γῆ tradus prin 'pământ', e în greacă de genul feminin; având în vedere tot versetul, traducerea ar putea fi: Cutreierarea planetei [fem.], și plimbarea printre cele din cea [fem.] de sub cer

1:7 † lit: cea

1:10 Nu Tu l-ai înconjurat cu un gard ocrotitor, și cele din lăuntrul casei lui, și cele din afară? Și toate lucrurile care sunt ale lui de jur-împrejur? Lucrările mâinilor lui le-ai binecuvântat, și dobitoacele lui le-ai făcut multe pe pământ.

1:11 Dar întinde mâna Ta, și atinge toate câte are -- cu siguranță în Fața Ta Te va blestema.

1:12 Atunci a zis Domnul diavolului, Iată, toate câte sunt ale lui le dau în mâna ta; dar de el să nu te atingi. Și a ieșit diavolul de la Domnul.

1:13 Și a fost ca ziua aceasta, fiii lui Iov, și fiicele lui, beau vin în casa fratelui lor cel mare.

1:14 Și iată, un sol a venit la Iov, și i-a zis, Perechile de boi arau, și măgărițele pășteau lângă ei.

1:15 Și au căzut niște sabeeni și le-au răpit, iar pe slujitori i-au omorât cu săbiile. Și am scăpat eu singur, și am venit să-ți dau de veste.

1:16 Pe când acesta vorbea, a venit un altul, și i-a zis lui Iov, Foc de la Dumnezeu a căzut din cer, și a mistuit oile; și păstorii au fost mistuiți la fel; și am scăpat eu singur, și am venit să-ți dau de veste.

1:17 Pe când acesta vorbea, a venit un alt sol, și i-a zis lui Iov, Niște caldeeni s-au așezat în trei cete, și au încercuit cămilele, și le-au răpit; iar pe slujitori i-au omorât cu săbiile; și am scăpat eu singur, și am venit să-ți dau de veste.

1:18 Pe când acesta vorbea, a venit un alt sol, spunând lui Iov, Fiii tăi și fiicele tale mâncau și beau împreună cu frațele lor cel mare.

1:19 Dintr-odată un vânt mare a venit din pustie, și s-au aruncat asupra celor patru colțuri ale casei, și a căzut casa peste copiii tăi, și s-au sfârșit; și am scăpat eu singur, și am venit să-ți dau de veste.

1:20 Atunci, ridicându-se, Iov și-a rupt hainele lui, și și-a ras părul capului lui, și căzând în țărână s-a închinat.

1:21 Și a zis, Eu gol am ieșit din pântecele mamei mele, gol mă voi și duce acolo. Domnul a dat, Domnul a luat, după cum Domnul a considerat, așa s-a și făcut. Fie Numele Domnului binecuvântat.

1:22 În toate acestea care i s-au întâmplat, în nimic nu a păcătui Iov înaintea Domnului, și nu a imputat absurdul † situației lui Dumnezeu.

CAPITOLUL 2

2:1 A fost însă †, cum a venit ziua aceea, și au venit fiii lui Dumnezeu să stea înaintea Domnului, și diavolul a venit în mijlocul lor, să stea înaintea Domnului.

2:2 Și a zis Domnul diavolului, Din ce loc vii tu? Și a răspuns diavolul înaintea Domnului, Străbaterea celei de sub cer, și plimbarea prin cea care-i întreagă la îndemână;

1:22 † lipsa de sens, iraționalul, nebunia

2:1 † sau: Și a fost

2:3 Zise dar Domnul către diavolul, Ai fost atent deci la sluga Mea Iov, că nu este ca el printre cei de pe pământ, un om fără răutate, adevărat, ireproșabili, cinstitor de Dumnezeu, ferindu-se de tot răul? Și încă se ține de nerăutate, tu însă ai zis ca subzistența lui în zadar s-o pierzi.

2:4 Răspunzând însă diavolul, a zis Domnului, Piele pentru piele, și toate câte are omul, pentru viața lui *le* va da.

2:5 Dar categoric nu! Ci întinde-Ți mâna Ta ca să atingi oasele lui și mădularele Ți lui -- cu siguranță în Față Te va blestema.

2:6 Și a zis Domnul diavolului, Iată, Ți-l predau, numai viața lui păstrează-o.

2:7 Și a ieșit diavolul de la Domnul, și *l*-a lovit pe Iov cu o rană Ți cumplită de la picioare până la cap.

2:8 Și și-a luat un ciob dintr-un vas de lut ca să-și curețe puroiul; și el s-a așezat în cenușă.

2:9 Și i-a zis soția lui, Până când vei rămâne neclintit? Ci zi vreo vorbă către Dumnezeu, și sfârșește.

2:10 El însă privind lung către ea, a zis, Pentru ce asemenea unei nebune femei ai vorbit? Dacă lucrurile bune *le*-am acceptat din mâna Domnului, pe cele rele nu *le* vom răbda? În toate aceste *necazuri* care au venit peste el, în niciunul nu a păcătuit Iov cu buzele *lui* înaintea Domnului.

2:11 Și auzind cei trei prieteni ai lui despre toate relele care veniseră peste el, au venit fiecare din regiunea lui la el. Elifaz din Teman -- un rege. Bildad din Șuah -- un suveran. Țofar din Naama -- un împărat. Și au venit la el într-un gând ca să-*l* mângâie și să-*l* viziteze.

2:12 Și văzându-*l* de departe, nu *l*-au recunoscut. Și au strigat cu glas mare, au plâns, sfâșiindu-și fiecare veștmintele lui, și și-au presărat capul cu țărână.

2:13 Și au șezut lângă el șapte zile și șapte nopți, și niciunul din ei *nu* a spus către el vreun cuvânt; căci vedeau urgia înspăimântătoare în care era, și *cât* de mare peste măsură *era*.

CAPITOLUL 3

3:1 Și după acestea a deschis Iov gura lui, și a blestemat ziua lui,

3:2 spunând,

3:3 Să piară ziua în care m-am născut, și noaptea în care au zis, Iată, un băiat.

3:4 Noaptea aceea să fie întunecată, și să nu o caute Domnul de sus, nici să nu vină la ea lumina.

3:5 Ci să o ia întunericul și umbra morții; să vină peste ea negura; și să fie tulburată ziua aceea.

3:6 Și noaptea aceea, să o ia întunericul; să nu fie în zilele anului, nici să nu fie numărată în zilele lunilor.

3:7 Ci noaptea aceea să fie durere, și să nu vină asupra ei bucuria, nici fericirea.

2:5 † lit: cărnurile

2:7 † ulcer

3:8 Ci să o blesteme cel ce blesteamă, ziua aceea; cei ce sunt gata să trezească leviatanul.

3:9 Să se întunece stelele nopții aceleia, și să nu rămână, și la lumină să nu vină; și să nu se vadă Luceafărul răsărind.

3:10 Căci nu a închis porțile pântecelui Ți mamei mele, căci ar fi îndepărtat mizeria de la ochii mei.

3:11 Căci de ce *fiind* în pânțece nu m-am sfârșit? și din burtă *de ce* am ieșit? și nu am fost dat direct pieirii?

3:12 Și de ce m-au primit genunchii? Și de ce sâni am supt?

3:13 Acum aș fi așezat dormind tăcut; și făcându-mi somnul m-aș odihni;

3:14 cu împărații, *cu* sfătuitoarii pământului, care paradează cu iatagane Ți;

3:15 sau cu voievozii Ți, cei cu mult aur, care și-au umplut casele lor cu argint;

3:16 sau precum o stârpitură ieșită din burta mamei, sau precum pruncii care n-au văzut lumina.

3:17 Acolo cei lipsiți de pietate au încetat mânia urgiei; acolo se odihnesc cei sleiți Ți cu trupul.

3:18 Și toți Ți cei legați nu aud glasul vameșului care cere birul.

3:19 Cel mic și cel mare acolo sunt, și slujitorul *nu mai stă* cu frica-n sân de domnul lui.

3:20 Căci de ce a fost dat celor în amărăciune lumină, și viață sufletelor care sunt în durere?

3:21 Celor ce doresc moartea, și nu *o* obțin; care escavează ca după tezaure?

3:22 Și preafericiți ajung dacă reușesc să *o* dobândească. Moartea pentru om Ți e odihnă.

3:23 Nu! Calea *omului* nu-*i* ascunsă, căci e închis în *ea* din toate părțile, Dumnezeu fiind înaintea lui.

3:24 Căci înaintea Ți *tuturor* meselor Ți mele, îmi vine suspinul, și *mi* se revarsă ca apele vaietele.

3:25 Căci frica cu privire la care m-am îngrijorat, a venit peste mine; și cea despre care am fost alarmat, mi-a ieșit în cale.

3:26 Nici nu am fost în pace, nici liniștit, nici nu m-am odihnit; ci a venit peste mine urgia.

CAPITOLUL 4

4:1 Și răspunzând, Elifaz din Teman a spus,

4:2 Dacă vom îndrăzni să vorbim către tine, vei osteni? Dar tăria spuselor tale cine *o* va îndura?

4:3 Căci dacă tu ai îndemnat pe mulți, și mâinile slabe *le*-ai mângâiat,

4:4 și pe cei ce slăbeau *i*-ai ridicat prin discursuri, și genunchii neputincioși cu curaj *i*-ai îmbrăcat,

3:10 † lit: burții

3:14 † junghere

3:15 † conducătorii

3:17 † vlăguți, extenuați

3:18 † în mod unanim, fără excepție

3:22 † lit: bărbat

3:24 † precedând

3:24 † lit: grânele (la plural); hrana

4:5 Acum însă vine peste tine mizeria, și te-a atins... Te prip-ești!

4:6 Una din două, nu? *Ori* evlavia ta este în zadar, și nădejdea ta; sau *de nu*, e răul căii tale!

4:7 Îți amintești deci de cineva care fiind curat a fost dat pieirii? Sau când, cei sinceri cu tot cu rădăcină au fost dați pieirii?

4:8 După felul în care am văzut eu, cei ce ară în locuri necuvenite, și cei ce seamănă în ele, întristări își seceră.

4:9 Printr-o poruncă a Domnului vor pieri, și prin suflarea urgiei Lui vor dispărea.

4:10 Vlaga leului, și glasul leoaicei, și aroganța dragonilor, vor fi stinse.

4:11 Leul-furnicilor † pierde fiindcă nu are pradă; și progeturile leilor se părăsesc unele pe altele.

4:12 Către mine însă, a fost rostit în mod discret pe furis. Sau nu va primi a mea ureche lucrurile extraordinare de la El?

4:13 În stupefacția din viziunea mea nocturnă, când cade frică peste oameni?

4:14 Și un sfânt frison m-a prins, și cutremur, și zguduitor mi s-au clătinat împreună oasele.

4:15 Și un duh peste fața mea a venit, și s-a zbârlit părul meu și carnea mea.

4:16 M-am trezit, și nu am deslușit; am văzut și nu era vreo formă înaintea ochilor mei, doar o adiere; și un glas am auzit, *spunând*,

4:17 Căci ce? Oare curat va fi un muritor înaintea Domnului? Sau din lucrările lui *va fi* ireproșabil un bărbat?

4:18 Dacă nici în slujitorii Lui nu Se-ncrede, și până și în îngerii Lui ceva strâmb percepe,

4:19 iar pe cei ce locuiesc în case de lut -- din care și noi, din același lut suntem *făcuți* -- îi lovește ca pe molie,

4:20 și de dimineața până seara nu mai sunt; prin neputința lor de a se ajuta pe ei înșiși, pier.

4:21 De tot ai tulburat rămășița *ființei* lor în ei, au pierit prin lipsa lor de înțelepciune.

CAPITOLUL 5

5:1 Strigă însă, dacă cineva te va auzi; sau dacă pe vreunul din îngerii cei sfinți *îl* vei vedea.

5:2 Căci deasemenea, celui fără minte îi ia viața urgia, și pe cel rățacit îl omoară aprinderea lăuntrică †.

5:3 Eu însă am văzut pe cei fără minte rădăcină prinzând; și am blestemat atractivitatea lor înșelătoare de îndată.

5:4 Îndepărtați † vor deveni fiii lor de mântuire, și vor fi stropșiți la ușile calicilor †, și nu va fi cine să scape.

4:11 † Leul-furnicilor este o specie de insecte (DEX); Biblia de la București 1688 scrie: furnicoleul

5:2 † sau: zelul, ardoarea nestăpânită; sau: invidia

5:4 † la distanță

5:4 † lit: celor mai mici

5:5 Căci recoltele † pe care le-au secerat ei, cel ce flămânzește *le* va mânca; ei însă către cei înarmați vor fi duși; să se scurgă risipindu-se a lor tărie.

5:6 Căci nicidecum nu iese din pământ truda, nici din munți *nu* răsare mizeria †.

5:7 Ci omul se naște pentru trudă, iar tinerii vulturi *către* înălțimi să zboare;

5:8 Negreșit însă, eu *Îl* voi implora pe Domnul. Și pe Domnul, Stăpânul tuturor *Îl* voi chema,

5:9 Cel ce face *lucruri* mari, și nepătrunse, glorioase în același timp, și extraordinare, pentru care nu este număr;

5:10 Cel ce dă ploaie pe pământ, trimițând apă peste tărâmul † de sub cer;

5:11 Cel ce pune pe cei umili † pe înălțime, și pe cei ce pier îi ridică †,

5:12 ștergând planurile celor iscușiți, și nicidecum nu vor înfăptui mâinile lor adevărul;

5:13 Cel ce-*i* înhață pe înțelepți în *viclenia* minții lor, și planul celor mintoși *il* face să deraieze †.

5:14 Ziua îi va întâlni întunericul, și în miezul zilei vor pipăi -- în același fel, noaptea.

5:15 Și fie ca ei să piară în război; iar cel neputincios să iasă din mâna celui puternic.

5:16 Și să fie pentru cel sărman nădejde; iar celui nedrept, gura să-*i* fie îngrădită.

5:17 Și fericite de omul care e muștrat de Domnul, și avertizarea Celui Atotputernic n-o refuză.

5:18 Căci El îndurerarea *o* face, și din nou repară; lovește, și mâinile Lui vindecă.

5:19 De șase ori din nevoile tale te va scăpa, și în a șaptea *ocazie* nicidecum nu se va atinge de tine răul;

5:20 în foamete, te va scăpa din moarte; iar în război din mâna de fier te va dezlega;

5:21 de biciul limbii te va ascunde, și nicidecum nu te vei teme de relele ce vin;

5:22 Pe cei nedrepți și *pe* cei fără de lege *îi* vei ridiculiza, și de fiarele sălbatice nicidecum nu te vei teme.

5:23 Căci fiarele sălbatice vor sta în pace cu tine.

5:24 Atunci vei ști că va fi în pace casa ta, și va fi aleasă † splendoarea ta, și nicidecum nu va păcătui.

5:25 Și vei cunoaște că multă *va fi* sămânța ta, și descendența ta va fi precum pășunea atotcuprinzătoare a câmpului.

5:26 Și vei veni în mormânt precum grâul copt †, la vremea

5:5 † lit: cele

5:6 † durerea, truda răului

5:10 † lit: cel ce este

5:11 † smeriți

5:11 † sau: îi aduce la viață

5:13 † îl deviază, îl abate, îl dislocă

5:24 † conjugarea verbului *ἐπισκέπτομαι* este aici incertă; 'va fi aleasă' este la diateza pasivă; sau, la diateza activă: El va vizita

5:26 † înfloritor

secerişului; sau precum un stog din arie la vremea bună adunat.

5:27 Iată, aceste lucruri astfel *le-am* cercetat amănunţit †, acestea sunt lucrurile pe care *le-am* auzit; tu însă recunoaşte singur dacă ceva ai făcut.

CAPITOLUL 6

6:1 Şi răspunzând, Iov a spus,

6:2 Căci dacă cineva, îngreunând ar pune a mea mânie, şi durerile mele, pentru a *le* ridica într-o balanţă, la echilibru ar fi.

6:3 Şi da! decât nisipul ţărmlui mai grele vor fi; de aceea vorbele mele sunt stropşite.

6:4 Căci săgeţile Celui Vrednic în trupul meu sunt, care în mânia lor mi-au absorbit sângele; când prind a vorbi, ele mă străpung.

6:5 Căci ce? Oare în zadar strigă măgarul sălbatic? Sau doar când hrană † caută? Şi oare va mugi glasul boului la iesle când are nutreţuri †?

6:6 Oare se mănâncă pâinea fără sare? Şi este vreun gust în vorbele deşerte?

6:7 Căci nu poate să mi se oprească sufletul; căci ţip † văzând pâinea † mea ca pe putoarea unui leu.

6:8 Dacă numai s-ar îngădui, şi ar veni petiţia mea, şi nădejdea mea ar acorda-o Domnul.

6:9 Dacă a-nceput Domnul, să *mă* străpungă; la sfârşit însă să nu-mi ia viaţa.

6:10 Să-mi fie însă cetatea mea mormântul, faţă de ea care † peste zidurile *ei* am sărit; faţă de care nu mă voi reţine; căci nu am înşelat † vorbele sfinte ale Dumnezeului meu.

6:11 Căci ce-*i* a mea tărie? -- întrucât rabd! Sau, care îmi *e* timpul? -- întrucât îndură al meu suflet!

6:12 Oare tăria pietrelor *e* tăria mea? Sau măduarele † mele sunt de aramă?

6:13 Oare nu pe El m-am sprijinit? Dar ajutorul de la mine s-a îndepărtat;

6:14 îmi e interzisă mila, şi cercetarea Domnului m-a cuprins.

6:15 Nu m-au *mai* privit fraţii mei; precum un pârâu care se sfârşeşte, sau precum un val s-au îndepărtat de mine.

6:16 Cei ce mă respectau, acum se apleacă asupra mea ca zăpada, sau ca cristalul *de gheaţă* care se fixează,

6:17 *şi* aşa cum se topeşte de căldura care vine, *şi* nu se mai ştie unde era.

6:18 Aşa şi eu am fost părăsit de toţi; şi sunt distrus, şi fără cămin am ajuns.

5:27 † pas cu pas

6:5 † lit: grâne

6:5 † lit: bucate; vezi 1Ti 5:18

6:7 † cu ţipăt

6:7 † grăul

6:10 † fiindcă pronumele interogativ 'care' e neutru, iar în textul grec, *ne* e la feminin, l-am introdus pe 'ea' pentru a implica femininul

6:10 † minţiţi, pervertit

6:12 † lit: cărnurile

6:19 Iată căile temaniţilor †, pistelesabeenilor †, voi cei clarvăzători!

6:20 Şi ruşine vor plăti cei ce pe cetăţi, şi *în* bani nădăduiesc.

6:21 Şi totuşi, şi voi aţi urcat împotriva mea fără milă; aşadar, văzându-mi rana v-aţi înfricoşat.

6:22 Căci ce, ceva de la voi am cerut, sau de la voi tărie doresc? --

6:23 aşa încât să mă salvaţi de vrăjmaşi, sau din mâna celor puternici să mă scăpaţi?

6:24 Învăţaţi-mă, şi eu voi tăcea! Dacă în ceva m-am rătăcit, explicaţi-mi!

6:25 Dar aşa cum se pare, *sunt* josnice vorbele celui veridic; căci nu de la voi cer tărie.

6:26 Nici proba voastră de veridicitate † *nu* va face ca vorbele mele să înceteze; că nici pronunţarea din partea voastră a vreunei vorbe *nu o* voi mai îndura.

6:27 Fiindcă în plus, asupra unui orfan cădeţi, vă aruncaţi asupra prietenului vostru.

6:28 Acum însă, cum m-am uitat la feţele voastre, nu voi minţi.

6:29 Aşezaţi-vă, da! şi să nu fie *nimic* nedrept, şi din nou cu cel drept însoţiţi-vă.

6:30 Căci nu este pe limba mea vreo nedreptate; sau, oare, gâtul meu nu cugetă pricepere?

CAPITOLUL 7

7:1 Oricum ar fi, nu procesul unei crime este existenţa omului pe pământ? şi la fel ca cea a unui angajat cu ziua, viaţa lui?

7:2 sau ca a unei slugi cu frica-n sân de domnul lui, şi nimerind în umbră; sau ca a unui zilier aşteptând-*şi* plata lui?

7:3 Aşa şi eu, am aşteptat *atâtea* luni în zadar, şi nopţile durerilor date-mi sunt.

7:4 Dacă mă aşez în pat noaptea, spun, Când *se va face* ziua? Şi când mă scol din nou, Când *se va face* noapte? Şi plin am devenit de dureri, de seara până dimineaţa.

7:5 Şi terfelit îmi *e* trupul în putreziciunea viermilor, şi înmoi muşuroaiele pământului cu puroiul chiuretat *din bubele mele*.

7:6 Iar existenţa mea este mai uşoară decât vorbirea, şi a pierit în speranţă deşartă.

7:7 Aminteşte-Ţi deci că suflarea îmi *e* viaţa; şi că nu se vor mai întoarce ochii mei să vadă binele.

7:8 Nu-şi va mai întoarce privirea ochiul care mă vede -- ochii Tai sunt asupra mea, şi eu dispar †,

7:9 precum un nor curăţat de pe cer; căci dacă omul coboară în Hades nicidecum nu se va mai ridica;

7:10 nici nicidecum nu se va mai întoarce în casa lui, nici în niciun fel nu-l va mai recunoaşte locul lui.

6:19 † cei din Teman

6:19 † cei din Seba

6:26 † proba de veridicitate la care mă supuneţi voi

7:8 † lit: nu mai sunt

7:11 Oricum deci, nici eu *nu* voi reține gura mea, voi vorbi în necazul în care este duhul meu; voi deschide amărăciunea în care sufletului meu e cuprins.

7:12 Oare + o mare sunt eu, sau un dragon? ca să rânduiești peste mine o strajă?

7:13 Mi-am zis că mă va alina patul meu, și că-mi voi depăna + în sinea mea al meu cuvânt în patul meu.

7:14 Dar m-ai înfricoșat cu vise, și prin năluciri m-ai înspăimântat --

7:15 Tu vei elibera de duhul meu sufletul meu, și de moarte oasele mele.

7:16 Căci nu în veac voi trăi, ca să rabd îndelung. Îndepărtează-Te de la mine, căci deșeartă îmi e existența.

7:17 Căci ce este omul ca să-i dai măreție? Sau ca să-Ți atașezi mintea de el?

7:18 Sau cercetare îi vei face până dimineața, și la vremea odihnei îl vei judeca?

7:19 Până când nu mă vei îngădui, nici nu îmi vei da drumul? Până când *îmi* voi înghiți scuipatul meu în durere?

7:20 Dacă eu am păcătuît, cum pot eu împotriva Ta să acționez, Tu Cel ce înțelegi + mintea oamenilor? De ce m-ai pus acuzator al Tău, și sunt o sarcină asupra Ta?

7:21 Și de ce nu ai făcut ca nelegiuirea mea să fie uitată, și *nu* ai curățit păcatul meu? Acum însă în pământ mă duc, și în revărsatul zorilor nu mai sunt.

CAPITOLUL 8

8:1 Și răspunzând, Bildad din Șuah, a spus,

8:2 Până când va grăi aceste lucruri duhul palavragiu al gurii tale?

8:3 Oare Domnul nedreptățește când judecă? Sau Cel ce toate le face va tulbura pe cel drept?

8:4 Dacă fiii tăi au păcătuît înaintea Lui, *i-a* dat pe mâna nelegiurii lor.

8:5 Tu însă, scoală-te în zori către Domnul cel Atotputernic implorându-L.

8:6 Dacă ești curat și adevărat, implorarea ta *o* va asculta, și-ți va restabili traiul dreptății.

8:7 Vor fi atunci -- da! -- cele din începuturile tale, insignifiante, iar cele de la sfârșiturile tale, nespuse de mari.

8:8 Căci întreabă generația dintâi, și fă cercetare pe urmele rasei părinților +.

8:9 Căci noi de ieri suntem, și nu am cunoscut; căci o umbră este a noastră existență pe pământ;

8:10 oare acestea nu te vor învăța, și-ți vor vesti, și din inimă vor scoate discursuri?

8:11 Oare înflorește papirusul fără apă? Sau se ridică trestia fără să bea?

7:12 + lit: una din două

7:13 + adresa

7:20 + cunoști

8:8 + taților

8:12 Totuși fiind pe rădăcină, și nicidecum nefiind recoltată *de cineva*, înainte să bea toată pășunea nu se va usca?

8:13 Astfel deci vor fi toți până la ultimul din cei ce *Îl* uită pe Domnul; căci speranța celui lipsit de pietate va pieri.

8:14 Căci nelocuită îi va fi casa, și ca *pânza* păianjenului se va arăta a fi al lui cort.

8:15 Dacă și-ar proteja + casa lui, nicidecum nu va rămâne trainică; și dacă o va îngriji, nicidecum nu va dăinui.

8:16 Căci umed + e sub soare, și din putrezirea lui odrasla lui va ieși.

8:17 Pe o grămadă de pietre va dormi, și în mijlocul pietrișurilor va trăi.

8:18 Și dacă îl va înghiți *sub el* locul, îl va minți *țărâna*, *zicând*, Nu am văzut așa ceva!

8:19 Căci dezastrul + celui lipsit de pietate astfel este, și din pământ altul va răsări.

8:20 Căci Domnul nicidecum nu va desființa + pe cel fără răutate, și orice dar de la cel lipsit de pietate *nu-l* va primi.

8:21 Dar celor adevărați + *le* va umple gura cu râsete +, și buzele lor cu mulțumire.

8:22 Dar pe vrăjmașii lor *îi* va îmbrăca cu rușine; iar locuința celui lipsit de pietate nu va fi.

CAPITOLUL 9

9:1 Și răspunzând, Iov a spus,

9:2 În adevăr știu că așa este; căci cum ar fi drept muritorul înaintea Domnului?

9:3 Căci dacă ar vrea să intre la judecată cu El, nicidecum *nu-l* va asculta *Cerul*, așa încât nu va putea să contrazică cu unul singur din cuvintele lui, dintr-o mie *de vorbe*.

9:4 Căci El înțelept este în gândire, și tare, și mare. Cine dur + se va face față de El și va avea pace?

9:5 Cel ce îmbătrânește munții și *ei* nu știu, Cel ce îi răstoarnă cu urgie.

9:6 Cel ce-*l* cutremură pe cea de sub cer din temelii, și stâlpii planetei + *îi* zguduie.

9:7 Cel ce vorbește soarelui și *el* nu răsare; și la fel, stelele le pecetluiește.

9:8 Cel ce întinde cerurile El Singur, și umblă ca pe sol pe mare.

9:9 Cel ce face Pleiadele și Luceafărul-de-seară și Arcturusul +, și cămările austrului.

8:15 + trece cu vederea, cruța; prin extensie: a îngriji, a proteja

8:16 + acest cuvânt este folosit de 3 ori în toată Biblia: Jdc 16:7, 8, Iov 8:16, Luc 23:31

8:19 + catastrofa

8:20 + lit: a desface: a descompune în părțile componente, a aduce ceva efectuat în starea inițială (DEX)

8:21 + sinceri

8:21 + lit: răs

9:4 + împietrit, împotrivor, de neînduplecat

9:6 + lit: ei

9:9 + ARCTURUS, una din cele mai strălucitoare stele, situată în constelația Boarul la o depărtare de c. 36 ani lumină de Soare (DEX)

9:10 Cel ce face *lucruri* mari și de nepătruns; glorioase cât și extraordinare, pentru care nu este număr.

9:11 Dacă trece peste mine, nicidecum nu văd; și dacă trece pe lângă mine, nici așa *nu* cunosc.

9:12 Dacă eliberează, cine va întoarce *în robie*? Sau cine Îi va spune, Ce faci?

9:13 Dumnezeu nu Și-a făcut inflexibilă urgia; sub El însă s-au îndoit cetaceele cele de sub cer.

9:14 Dacă însă m-ar asculta, sau *dacă* ar analiza † spusele mele.

9:15 Căci și dacă drept aş fi, nu m-ar asculta; echităţii Lui mă voi ruga.

9:16 Și dacă aş chema, și ar auzi, nu cred că mi-ar asculta glasul.

9:17 Nu prin negură mă șterge *de pe pământ*? Iar multele mele zdrobiri *mi le-a* făcut fără motiv.

9:18 Căci El nu-mi îngăduie să răsuflu, și m-a umplut de amărăciune.

9:19 Căci da! prin forță are câștig de cauză! Cine deci judecății Lui se va opune?

9:20 Iar dacă aş fi drept, gura mea va fi lipsită de pietate, iar dacă aş fi ireproșabil, stricat † voi ajunge să fiu făcut.

9:21 Căci dacă am fost lipsit de pietate, nu știu cu sufletul, în afara faptului că mi se ia viața.

9:22 De aceea am zis, Pe cel mare și pe cel puternic *îi* pierde urgia.

9:23 Fiindcă cei josnici în moarte sunt extraordinari, dar cel drept e ridiculizat.

9:24 Căci sunt predați în mâinile celui lipsit de pietate; fețele celor care judecă mâna *care lovește* † El *le* acoperă; dacă nu El, cine este *altul*?

9:25 Iar existența mea este mai ușoară decât un alergător; *zilele mele* fug, și ele nu știu.

9:26 Sau de asemenea este *înapoia* corăbiilor o urmă pe cale? Sau *în urma* vulturului zburând, căutând stârv?

9:27 Căci și dacă aş zice, Voi uita † să vorbesc, *îmi* voi gărbovi fața, voi geme... --

9:28 mă cutremur din toate măduarele, căci știu că nevinovat nu mă vei îngădui să fiu.

9:29 Dar dacă acum sunt fără pietate, pentru ce *în* aceasta în zadar *mă* ostenesc?

9:30 Căci dacă m-aș curăța cu zăpadă, și m-aș curăța cu mâini curate,

9:31 îndestul în necurăția mea m-ai scufundat; și silă îi e de mine veșmântului *meu*.

9:14 † discerne

9:20 † sucit, înșelător

9:24 † lit: 'ea', la feminin; textul este dificil; în verset, 'mână' (χεῖρ, G5495) este singurul substantiv care are genul feminin; TM folosește singularul: Pământul este predat în mâna celui rău

9:27 † voi renunța

9:32 Căci nu ești om ca mine, cu care să mă măsoar ca să venim într-un gând la judecată.

9:33 Dacă într-adevăr ar fi *aici* mijlocitorul nostru, și cel ce muștră, și cel ce ascultă în mijlocul celor doi.

9:34 Să îndepărteze de la mine nuiua, și frica de El să nu mă dezorienteze de groază,

9:35 și nicidecum nu mă voi înfricoșa, ci voi vorbi, căci nu *pot* în această stare în care sunt.

CAPITOLUL 10

10:1 Epuizat *e* sufletul meu, gemând voi lăsa să curgă din mine vorbele mele; voi vorbi, de amărăciune sufletului meu fiind strâmtorat.

10:2 Și voi spune către Domnul, Nu mă învăța să fiu lipsit de pietate! Și de ce m-ai judecat în felul acesta?

10:3 Sau Îți e plăcut dacă-s nedrept? Ca să resping lucrările mâinilor Tale? Iar la planul celor lipsiți de pietate ai luat aminte?

10:4 Sau așa cum un muritor vede, *asa* contempli Tu? Sau așa cum vede un om privești Tu?

10:5 Sau existența Ta omenească este? Sau anii Tăi, ca ai unui bărbat?

10:6 Căci ai cercetat nelegiuirile mele, și păcatele mele *le-ai* urmat pas cu pas.

10:7 Căci știi că nu am lucrat fără pietate; dar cine este cel care din mâinile Tale să scoată?

10:8 Mâinile Tale m-au plăsmuit și m-au făcut; cu *toate* acestea, întorcându-Te m-ai lovit.

10:9 Amintește-Ți că din lut m-ai plăsmuit, și în pământ din nou mă întorci.

10:10 Sau nu precum laptele m-ai muls, și m-ai închegat ca pe brânză?

10:11 Cu piele și carne de sacrificiu m-ai îmbrăcat, și cu oase și ligamente mi-ai țesut lăuntru.

10:12 Și viață și milă ai pus asupra mea, și prin cercetarea Ta mi-ai păzit duhul.

10:13 Acestea avându-*le* în Tine, știu că toate le poți; și cu neputință nimic nu-Ți e.

10:14 Căci și dacă aş păcătui, *Tu* mă păzești; și din nelegiuirea *mea* nevinovat nu mă vei face.

10:15 Căci și dacă lipsit de pietate aş fi, vai de mine! Dar dacă aş fi drept, nu pot să-mi ridic capul, căci plin de rușine † sunt.

10:16 Căci sunt urmărit ca un leu spre înjunghiere; și iarăși întorcându-*Te* cumplit mă masacrezi.

10:17 Reînnoind asupra mea examinarea mea; și cu urgie mare m-ai întrebuițat; și ai adus peste mine o droaie de încercări.

10:18 De ce atunci din pânțele m-ai scos, și nu am murit, și ochi să nu mă vadă,

10:15 † dezonoare

10:19 și ca ne fiind așa fi devenit? Căci de ce din pânțele în mormânt nu am fost strămutat?

10:20 Oare nu scurt este timpul existenței mele? Îngăduie-mi să mă odihnesc puțin,

10:21 înainte să mă duc acolo de unde nu mă voi întoarce, în pământul întinericului și negurei;

10:22 în pământul întinericului veșnic, unde nu este lumină, nici nu se vede viața muritorilor.

CAPITOLUL 11

11:1 Și răspunzând, Țofar † din Naama † a spus,

11:2 Cel ce multe vorbește, va și asculta la rândul lui; sau oare celui ce vorbește bine i se pare că e drept? Binecuvântat e cel născut din femeie, a cărui viață e scurtă.

11:3 Nu fii mult în vorbe; căci nu este nimeni care să se învoiască la ceartă cu tine.

11:4 Căci să nu spui, Curat sunt în lucrări, și fără vină înaintea Lui.

11:5 Dar cum ar fi ca Domnul să Se adreseze către tine, și să-Și deschidă buzele Lui către tine?

11:6 Atunci ți-ar face cunoscut puterea înțelepciunii, întrucât dublă va fi ea față de cele spuse după *mintea* ta †! Și atunci vei cunoaște că vrednice sunt cele întâmplare ție de la Domnul, *vrednice* de cele pe care le-ai păcătuit.

11:7 Sau *oare* urma Domnului *o* vei găsi? Sau la cele din urmă ai ajuns, cele pe care le-a pregătit Cel Atotputernic?

11:8 Înalt e cerul, și ce vei face? Și mai adânci decât cele din Hades, ce știi?

11:9 Sau mai lungi *decât* măsura pământului, sau *decât* lățimea mării?

11:10 Iar dacă va strica toate lucrurile, cine ți va spune, Ce ai făcut?

11:11 Căci El știe lucrările nelegiuitorilor, și văzând lucruri nepotrivite nu *le* va trece cu vederea.

11:12 Omul însă, de nu, va fi arogant în cuvinte; și muritorul născut din femeie e identic cu măgarul din pustie.

11:13 Căci dacă tu curată *îți* așezi inima ta, și-ți vei prezenta deschise spre cer mâinile către El;

11:14 dacă vreo nelegiuire este în mâinile tale, la distanță fă-o *să fie*; și nedreptate în viețuirea ta să nu își aibă sălaș.

11:15 Căci astfel ți va străluci fața precum apa curată; și vei fi dezbrăcat de întinare; și nicidecum nu vei fi înfricoșat.

11:16 Și necazul îl vei uita ca pe un val ce trece; și nu vei fi înspăimântat;

11:17 și făgăduința ta către Dumnezeu *va fi* ca luceafărul; și din miazăzi ți va răsări viață.

11:18 Și încrezător vei fi, căci este pentru tine speranță; și din îngrijorare și stres, ți va răsări pace.

11:1 † SEP: Sofar; folosim însă Țofar, la fel ca DC, ROB

11:1 † SEP: Mineu; folosim însă Naama, la fel ca DC

11:6 † sau: dublă va fi ea, raportat la tine

11:19 Căci te vei odihni, și nu va fi nimeni care să-ți facă război! și schimbându-și părerea, mulți de tine se vor ruga.

11:20 Căci mântuirea pe aceștia îi va părăsi, căci speranța lor e pierzarea; iar ochii celor lipsiți de pietate se vor topi.

CAPITOLUL 12

12:1 Și răspunzând, Iov a spus,

12:2 Așadar, voi sunteți bărbați, și atunci cu voi se va desăvârși † înțelepciunea.

12:3 Și în mine, cu adevărat, o inimă ca a voastră este.

12:4 Căci un bărbat drept, și ireproșabil, s-a născut pentru a fi un subiect de ironii.

12:5 Căci la timpul hotărât este pregătit să îngenuncheze sub alții, și casele lui să fie prădate de nelegiuitori. Dar totuși nimeni să nu se bazeze, răufăcător fiind, că nevinovat va fi *considerat*.

12:6 Toți câți provoacă mânia Domnului, ca și cum nu chiar pedeapsa lor o să fie *emisă*.

12:7 Dar acum întreabă patrupezele, de-ți vor vorbi, sau păsările cerului, de-ți vor istorisi.

12:8 Să-ți facă cunoscut în detaliu dar pământul, de-ți va explica, și-ți vor istorisi peștii mării.

12:9 Cine nu a cunoscut în toate acestea, că mâna Domnului a făcut acestea?

12:10 Doar în mâna Lui e sufletul † tuturor viețuitoarelor, și duhul † oricărui om.

12:11 Căci, da, urechea vorbele *le* discerne, și gura † bucatele † *le* gustă.

12:12 În timp îndelung *se acumulează* înțelepciune, și în existență îndelungă înaltă-cunoștință.

12:13 Prin El e înțelepciunea și puterea; cu El e sfatul și înțelegerea †.

12:14 Dacă El va dărâma, cine va zidi? Dacă închide jos un om, cine va deschide?

12:15 Dacă reține apa, va usca pământul; și dacă *o* descătușează îl pierde prăbușindu-l.

12:16 La El e forța și tăria; în El e înaltă-cunoștință și pricepere †,

12:17 petrecând † pe sfinți captivi, și pe judecătorii pământului uimind;

12:18 făcând să se așeze împărați pe tronuri, și încingând cu un brâu coapsele lor;

12:19 trimițând preoți captivi, și pe cei puternici ai pământului *îi* răstoarnă.

12:20 El întoarce buzele celor demni de încredere, și priceperea bătrânilor *o* cunoaște;

12:2 † va ajunge la sfârșit

12:10 † sau: viața

12:10 † sau: suflarea

12:11 † lit: gâtul

12:11 † lit: grânele

12:13 † priceperea

12:16 † înțelegere

12:17 † ducând

12:21 vărsând dezonoare asupra conducătorilor, și pe cei smeriți îi vindecă;

12:22 descoperind adâncimile din întuneric, și aducând la lumină umbra morții.

12:23 rătăcind națiuni, și nimicindu-le; culcând la pământ națiuni, și călăuzindu-le.

12:24 schimbând inimile împăraților pământului, și rătăcindu-i pe calea pe care nu o știu,

12:25 să pipăie întunericul, și nu lumina; și să rătăcească precum cel beat.

CAPITOLUL 13

13:1 Iată, acestea le-a văzut al meu ochi, și *le*-a auzit urechea mea.

13:2 Și știu toate câte și voi *le* cunoașteți; și nu sunt mai nepriceput decât voi.

13:3 Și totuși eu însumi către Domnul voi vorbi; și voi cere socoteală înaintea Lui, dacă va voi.

13:4 Voi însă sunteți doctori nedrepți; și vindecători răi *sunteți* toți.

13:5 Și, oh, de v-ar cuprinde amuțirea, și *aceasta* să se întoarcă pentru voi spre înțelepciune.

13:6 Ascultați pledoaria gurii mele, și la judecata buzelor mele luați aminte.

13:7 Oare nu chiar înaintea Domnului vorbiți voi? Și înaintea Lui pronunțați înșelăciune?

13:8 Sau dați înapoi †? Dar voi pe voi judecători v-ați făcut!

13:9 Bine *va fi*, da, dacă El vă va cerceta amănunțit; căci dacă toate lucrurile le veți fi făcut, veți fi adăugați Lui,

13:10 și pentru nici cel mai mic lucru nu vă va mustra; dar și dacă în secret de fețele *oamenilor* vă veți minuna,

13:11 oare † nu înspăimântarea Lui vă va călca spulberându-vă, și frica de El va cădea asupra voastră?

13:12 Și va ajunge a voastră aroganță identică cu cenușa, și trupul, lut.

13:13 Păstrați tăcerea, ca să vorbesc, și îmi voi odihni mâna.

13:14 Prinzându-*mi* mădulele † mele cu dinții, și sufletul meu *îl* voi pune în mâna mea.

13:15 Dacă mă va apăsa cu mâna Lui Cel Puternic, întrucât chiar a început, *eu* tot voi vorbi și voi pleda înaintea Lui.

13:16 Și aceasta îmi va rezulta în salvare; căci nicidecum înaintea Lui violența *nu* va intra.

13:17 Ascultați, ascultați, vorbele mele! Căci voi istorisi în auzul vostru.

13:18 Iată, eu sunt aproape de judecata mea; eu știu că drept voi fi arătat.

13:19 Căci cine este cel judecându-mă, ca acum să păstrez tăcerea și să încetez?

13:8 † bateți în retragere

13:11 † lit: din două una

13:14 † lit: cămurile

13:20 Două lucruri însă acordă-mi-*le*, atunci de Fața Ta nu mă voi ascunde.

13:21 Mâna de pe mine îndepărtează-*o*; iar frica de Tine să nu mă îngrozească!

13:22 Atunci vei chema, iar eu Te voi asculta; sau vei vorbi, și eu Îți voi da răspuns.

13:23 Cât de multe sunt păcatele mele, și nelegiuirile mele? Învăță-mă ce anume sunt.

13:24 De ce de mine Te ascunzi, și mă consideri vrăjmaș Ție?

13:25 Sau ca de o frunză mișcată de vânt, Te vei îngrijora? sau ca de iarba purtată de suflul *vântului*, vei sta împotriva mea?

13:26 Căci ai consemnat cu privire la mine rele, și ai prezentat înaintea mea păcatele din tinerețe.

13:27 Și mi-ai pus piciorul în butuc, și ai luat seama la ale mele toate lucrări, și până în tălpile † picioarelor mele ai ajuns.

13:28 *Eu* cel ce se învechește aidoma unui burduf, și precum haina mâncată de molie.

CAPITOLUL 14

14:1 Căci muritorul născut din femeie e scurt la viață, și plin de urgie.

14:2 Sau, la fel ca floarea înflorind, cade; și fuge la fel ca umbra, și deloc nu stă.

14:3 Și nu ai făcut Tu bilanțul acestuia, și pe acesta l-ai făcut să intre înaintea Ta la judecată?

14:4 Căci cine va fi curat de necurăție? Totuși nimeni;

14:5 chiar și dacă o singură zi *e* existența lui pe pământ; și numărate pe degete-*s* lunile lui de Tine; pentru un timp *l*-ai pus, și nicidecum *nu-l* va depăși.

14:6 Depărtează-Te de el, ca să se liniștească, și să-și găsească plăcerea în existență, precum zilierul.

14:7 Căci este pentru un copac speranță! Căci dacă e tăiat, iarăși dă în floare, și mlădița lui nicidecum nu se va sfârși;

14:8 căci dacă îmbătrânește în pământ rădăcina lui, și pe stâncă își sfârșește viața trunchiul lui,

14:9 de mireasma apei va înflori, și va produce un seceriș ca și nou răsădit.

14:10 Iar bărbatul sfârșindu-se dispăre; și căzând, muritorul nu mai este.

14:11 Căci în timp se dispersează o mare, și un râu pustiit se usucă.

14:12 Iar omul care moare cu siguranță nu se va scula până când cerul nu va fi reajustat, și nu se vor mai trezi din somnul lor.

14:13 Căci dacă Te-ai îndatora în Hades să mă păzești, și să mă ascunzi până când Îți va înceta urgia, și vei rândui pentru mine un timp în care pomenirea mea *o* vei face.

14:14 Căci dacă va muri un om, va trăi după ce-și va fi împlinit zilele existenței lui. Voi aștepta până când din nou voi exista.

13:27 † lit: rădăcinile

14:15 Atunci Tu vei chema, și eu Te voi auzi; dar lucrările mâinilor Tale nu *le* desface †.

14:16 Tu însă mi-ai numărat deprinderile, și nicidecum nu va trece de la Tine nici măcar unul din păcatele mele.

14:17 Și Tu ții sub pecete ale mele nelegiuiri într-o pungă, și ai însemnat chiar și orice greșală involuntară.

14:18 Chiar și muntele prăvălindu-se se sfărâmă, și stânca îmbătrânind *dispare* din locul ei.

14:19 Pietrele sunt dumicate † de ape, și au inundat apele crestele digului pământului; și puterea de a-ndura a omului *o* faci să piară.

14:20 Îl asaltezi până la sfârșit, și e desființat; Îți cobori asupra lui Fața *Ta*, și *îl* dai afară.

14:21 Și mulți luând ființă și devenind fii ai lui, *el* nu știe; și dacă puțini devin *aceștia*, *el* nu știe.

14:22 Însă mădularele † lui sunt îndurerate iar sufletul lui jeluște.

CAPITOLUL 15

15:1 Și răspunzând, Elifaz din Teman a spus,

15:2 Se poate ca înțeleptul un răspuns să dea printr-o răsuflare pricepută, și *în același timp* să fie burdușit de amărăciunea pântecului?

15:3 muștrând cu vorbe care nu se cuvin, cu cuvinte care nimănui nu folosesc?

15:4 Și tu, nu ai desființat frica *sfântă*, și săvârșești vorbe ca acestea înaintea Domnului?

15:5 Învinovățit ești de vorbirile gurii tale, prin care ai judecat vorbirile celor puternici.

15:6 Muștrare să-ți dea gura ta, și nu eu. Și buzele tale să aducă mărturie împotriva ta.

15:7 Căci ce, nu cumva tu ești cel dintâi om care s-a născut? Sau mai înainte de dealuri te-ai înălțat în statură?

15:8 De armonia Domnului ai auzit? Și până la tine a ajuns înțelepciunea?

15:9 Căci ce știi *tu*, pe care *noi* să nu-*l* știm? Sau ce pricepi tu, pe care nu-*l* *pătrundem* și noi?

15:10 Căci da! un bătrân, și da! un moșneag *sunt* printre noi, mai grei decât tatăl tău în zile.

15:11 Puțin -- pentru *ale tale* păcate -- ai fost biciuit, *dar* cu megalomanie extravagantă ai vorbit.

15:12 Ce îndrăznește inima ta? Sau ce acuzații intentează ochii tăi?

15:13 Așa încât mânia să-ți izbucnească înaintea Domnului, și să-ți scoată din gură astfel de discursuri?

15:14 Căci cine, muritor fiind, va fi și ireproșabil? Sau ca și cum ar fi drept *va fi* cel născut din femeie?

14:15 † a desface: a descompune în părțile componente, a aduce ceva efectuat în starea inițială (DEX)

14:19 † a eroda, a pisa, a face clisă; 3 oc, 2Sa 22:43, Iov 14:19, Ps 18:42

14:22 † cămurile

15:15 Căci dacă în cei sfinți nu are El încredere, și cerul nu e curat înaintea Lui...

15:16 ah! atunci, scârnăv și necurat e bărbatul, care bea nedreptatea ca pe băutură.

15:17 Îți voi face cunoscut însă, ascultă-mă! Chiar ceea ce am văzut, îți voi face cunoscut,

15:18 lucrurile pe care înțelepții *le* vor spune, și *care* nu au fost ascunse părinților lor.

15:19 Numai lor le-a fost dat pământul, și nu a venit niciun străin asupra lor.

15:20 Toată existența celui lipsit de pietate *se petrece* în stres; și anii dați potentatului sunt numărați pe degete.

15:21 iar frica lui *tipă* în urechile lui. Când i se pare că e deja în pace, îi va veni dezastrul.

15:22 *El* nu crede că se va întoarce din întuneric, căci e pus sub poruncă, și deja în cătușele † fierului.

15:23 Și a fost rânduit pentru a fi grâu acvilelor, și știe în sine că așteaptă ca să se prăvălească cadavru, și ziua cea neagră îl va călca spulberându-*l*.

15:24 Și nevoie și necaz îl cuprind, ca pe un comandant de frunte care cade.

15:25 Căci și-a ridicat mâinile împotriva Domnului, și înaintea Celui Atotputernic și-a cabrat grumazul.

15:26 Și a alergat împotriva Lui arogant îngrămădindu-și obezitatea în spatele scutului lui.

15:27 Căci și-a acoperit fața lui cu seul lui, și și-a făcut straturi de osânze † pe coapse.

15:28 Și să înnopteze în cetăți pustii, și să intre în case nelocuite; și lucrurile pe care aceștia *le*-au pregătit, de alții să fie luate.

15:29 Nici să nu se îmbogățească, nici să nu-i dăinuiască averile; nicidecum să nu dea pe pământ umbră.

15:30 Nici să nu scape de întuneric; odrasla lui *s-o* usuce vântul, și să-i cadă floarea.

15:31 Să nu se-ncreadă că va dăinui, căci pustiiri se vor ivi pentru el.

15:32 Ce a plivit el de timpuriu, se va strica, și răsăturile lui nicidecum nu se vor îndesi.

15:33 Și să fie cules ca agurida †, înaintea sezonului, și să cadă precum floarea măslinului.

15:34 Căci mărturia celui lipsit de pietate e moartea, și focul va arde casele celor ce se corup bucușoși sub daruri.

15:35 În burtă dar va zămisli întristări, și vor rezulta pentru el pustiiri, și pântecul lui va îndura înșelăciune.

CAPITOLUL 16

16:1 Și răspunzând, Iov a spus,

15:22 † lit: mâinile

15:27 † lit: o răpă între straturile de osânză de pe coapse

15:33 † strugure necopt, cu gust foarte acru

16:2 Am auzit de-astea multe. *Niște* mângâietori răi *sunteți* toți.

16:3 Căci ce? Oare este vreo ordine în vorbele vântului? Sau în ce îți va fi greu că vei răspunde?

16:4 Și eu la fel ca voi aș vorbi dacă da, ar fi pus în joc sufletul vostru în locul *sufletului* meu. Atunci m-aș năpusti asupra voastră cu vorbe, și aș da ca voi din cap.

16:5 Și ar fi forță în gura mea, și pornirea buzelor *mele* n-aș cruța-o.

16:6 Căci dacă voi vorbi, nu va dura rana *mea*, și dacă, la fel, rămân tăcut, cu cât anume mai puțin voi fi străpuns?

16:7 Acum însă sleit de puteri m-a făcut, un prost putred, și m-a apucat.

16:8 Spre † mărturie am ajuns, și s-a ridicat în mine minciuna mea; potrivit feței mele mi s-a răspuns împotriva.

16:9 Cu urgie Cel ce *m-a* luat în primire m-a aruncat jos; scrâșnește asupra mea din dinți; săgețile bandiților Lui asupra mea au căzut.

16:10 Cu acele ochilor, *m-a* asaltat cu ascuțișul *lor*; m-a lovit în rărunchi; și ntr-un singur gând au alergat asupra mea.

16:11 Căci m-a predat Domnul în mâinile celor nedreți; și înaintea celui lipsit de pietate m-a azvârlit.

16:12 În pace fiind m-a risipit; apucându-mă de păr m-a smuls; m-a expus ca pe un semn.

16:13 M-au încercuit cu sulite, străpungând în rărunchii mei, fără să cruțe; au vărsat pe pământ fierea mea.

16:14 Jos m-au aruncat, prăbușire peste prăbușire; aleargă împotriva mea cei puternici.

16:15 Un sac au cusut peste pielea mea, și vloga mea pe pământ au stins-o.

16:16 Burta mea arde de plâns, și peste pleoapele mele, umbra morții.

16:17 Ș nedreptate niciuna nu a fost în mâinile mele, iar angajamentul meu divin *e* curat.

16:18 O pământule! să nu faci acoperire peste sângele cărnii mele, nici să nu fie un loc pentru strigătul meu.

16:19 Și acum iată, în ceruri *este* martorul meu, și Cel ce mărturisește împreună cu † mine *e* în *cele* înalte.

16:20 Să-mi ajungă implorarea la Domnul, și înaintea Lui să-mi picure ochiul.

16:21 O! și de ar fi să fie o dovedire † pentru bărbat înaintea Domnului, și pentru fiul omului *înaintea* aproapelui lui.

16:22 Iar anii numărați *pe degete* au venit, și pe calea pe care nu mă voi mai întoarce, voi merge.

CAPITOLUL 17

17:1 Sunt masacrat, de vânt † fiind purtat; și implor pentru înmormântare, și n-o dobândesc.

16:8 † ca să fiu
16:19 † cel ce știe ca și mine
16:21 † probă
17:1 † sau: de duh

17:2 Implor epuizat, căci ce voi face? Și mi-au furat averile străinii.

17:3 Cine este acesta de mâna mea împreună legat?

17:4 Căci inima le-ai ascuns-o de pricepere; de aceea nicidecum nu îi vei înălța.

17:5 Drept parte *i* se vor anunța rele, și ochii după fii *i* se vor topi.

17:6 Dar Tu m-ai făcut să devin un proverb universal printre națiuni, și de râsul lor am ajuns.

17:7 Căci au înțepenit datorită urgiei ochii mei; am fost luat cu asalt pe scară largă de toți.

17:8 S-au minunat † cei sinceri † cu privire la acestea; și cel drept asupra călcătorului de lege să se ridice.

17:9 Să-și țină dar cel credincios propria-i cale, și curatele mâini să țină strâns † curajul †.

17:10 Și mai degrabă nu, ci voi toți țineți-vă bine și veniți acum! Căci nu găsesc în voi adevăr †.

17:11 Zilele mele trec în tipăt, și au plesnit articulațiile inimii mele.

17:12 Noaptea în zi *o* pun; lumina e aproape de fața întunericului.

17:13 Și dacă îndur, Hadesul îmi *e* casa; și în negură îmi e întinsă cerga patului.

17:14 Neantul † *l*-am chemat tată să-mi fie; și mamă să-mi fie, și soră, putreziciunea.

17:15 Unde deci îmi este speranța? Sau binele † meu *îl* voi vedea?

17:16 Sau cu mine în Hades vor coborî? Sau într-un gând în movila mormântului ne vom coborî?

CAPITOLUL 18

18:1 Și răspunzând, Bildad din Șuah, a spus,

18:2 Până când nu vei înceta? Așteaptă! Fiindcă și pe acestea le voi vorbi.

18:3 De ce ca niște patrupeze rămânem tăcuți înaintea ta?

18:4 Te-a manipulat urgia. Căci ce? Dacă tu vei muri, nelocuită *va deveni lumea* sub cer? Sau se vor surpa munții din temelii?

18:5 Dar lumina celor lipsiți de pietate se va stinge, și nu se va întoarce flacăra lor.

18:6 Lumina îi *va fi* întuneric în locuire †, iar lampa deasupra lui se va stinge.

18:7 Să-i vâneze cei mai mici averile lui; și să cadă al lui sfat †.

17:8 † lit: minunare au avut
17:8 † cei adevărați
17:9 † să apuce
17:9 † sau: îndrăzneala
17:10 † sau: între voi pe unul adevărat
17:14 † lit: moartea
17:15 † aici *αἰθάλη* este la plural, dar în limba română, subst. "bine" nu are formă la plural
18:6 † traiul lui
18:7 † plan

18:8 Și să fie pus piciorul lui într-o cursă; într-o plasă să fie înfășurat;

18:9 și să vină peste el curse; să se întărească peste el cei înșetați.

18:10 Ascunsă *să fie* în pământ funia lui, și prinderea [†] lui, pe drumuri.

18:11 Încercuindu-[†] să-l distrugă durerile, și mulți în jurul piciorului lui să vină,

18:12 în foamete înstrâmtorată, și prăbușire îi e pregătită *cădere* extraordinară.

18:13 Și mâncați să-i fie lăstarii picioarelor, și să-i înghită splendorile moartea.

18:14 Și ruptă să fie din locuirea lui vindecarea; și să ajungă [†] el însuși în nevoie printr-o *decizie* împăratească.

18:15 Se va locui [†] în cortul lui în timpul nopții lui; împrăstiate vor fi cele splendide ale lui prin pucioasă.

18:16 De dedesubt rădăcinile lui se vor usca, și de deasupra va cădea holda [†] lui.

18:17 Amintirea lui să piară de pe pământ, și să fie numele lui pe fața cea mai dinafară *a lumii*.

18:18 Să-l îmbrânceană din lumină în întuneric; și din lumea locuită să-l strămute.

18:19 Nu va fi recunoscut în poporul lui, nici să nu fie salvată în *lumea* [†] de sub cer casa lui,

18:20 ci în bunurile lui să trăiască alții; pentru el au suspinat cei din urmă, iar primii [†] s-au mirat.

18:21 Acestea sunt casele celor nedrepti, și acesta e locul celor ce nu știu de Domnul.

CAPITOLUL 19

19:1 Și răspunzând, Iov a spus,

19:2 Până când plin de osteneală veți face sufletul meu, și mă veți doborî cu cuvinte? Să știți numai, că Domnul mi-a făcut astfel.

19:3 Mă vorbiți de rău, ne fiindu-vă rușine de mine, faceți presiune asupra mea.

19:4 Acum da, cu adevărat, eu m-am rătăcit [†]. Și în mine sălășluiește rătăcirea, ca să spun vorbă care nu se cade; iar vorbele mele sunt rătăcite, și deloc la momentul oportun.

19:5 Dar ah! căci împotriva mea v-ați preamărit, și v-ați aruncat asupra mea cu ocară.

19:6 Să știți deci, că Domnul este Cel care produce tulburare; și fortăreața Lui împotriva mea a ridicat-o.

19:7 Iată, iau în răs ocările, și nu voi vorbi; voi striga, și deloc nu-i judecată.

18:10 [†] sau: arestarea

18:14 [†] lit: să aibă

18:15 [†] se va întinde cortul

18:16 [†] lit: secerișul

18:19 [†] lit: cea

18:20 [†] lit: au avut mirare

19:4 [†] înșelat

19:8 De jur-împrejur în cerc sunt zidit, și nicidecum nu voi trece; peste fața mea El a pus întuneric.

19:9 Și gloria mea de la mine a luat-o, și a ridicat coroana de pe capul meu.

19:10 M-a zdrobit de jur-împrejur, și dus sunt; și a retezat ca pe un copac speranța mea.

19:11 Și cumplit, pe mine cu urgie *m-a* tratat, și m-a dus ca pe un vrăjmaș.

19:12 Și într-un gând au venit benzile Lui de bandiți asupra mea; pe calea mea m-au încercuit pândarii.

19:13 De la mine frații mei s-au îndepărtat; *îi* cunosc pe străini mai degrabă decât pe mine; și prietenii mei nemiloși au devenit.

19:14 n-au considerație pentru mine cei ce sunt aproape de mine, și cei ce îmi știau numele, m-au uitat.

19:15 Vecinii casei, și slujnicele mele -- străin sunt înaintea lor!

19:16 Pe slujitorul meu *îl* chem, și nu *mă* ascultă, și gura mea imploră.

19:17 Și m-am milogit de soția mea; și *i-am* chemat flatându-*i* pe fiii țiitoarelor mele.

19:18 Ei însă în veac m-au desființat; când mă ridic, împotriva mea vorbesc.

19:19 Mă detestă cei ce mă cunoșteau; cei pe care cu adevărat *i-am* iubit, se ridică împotriva mea.

19:20 Sub piele mi-au putrezit mădularele [†] mele; iar oasele mele în dinți se țin.

19:21 Aveți milă de mine, aveți milă de mine, o! prieteni! căci mâna Domnului mă atinge. [†]

19:22 Și de ce mă urmăriți așa cum și Domnul *o face*? Și de fleicile cărnurilor mele nu vă saturați?

19:23 Căci ah! de s-ar întâmpla să fie scrise discursurile mele, și să fie puse toate [†] într-un sul de carte pentru *a rămâne* în veac;

19:24 cu condei de fier și plumb, sau pe stâncă să fie gravate.

v25

19:25 Căci știu că veșnic este Izbăvitorul meu, Care urmează să fie pe pământ,

19:26 ca să învieze [†] pielea mea cea epuizată de *întâmplările* acestea. Căci prin Domnul acestea asupra mea au fost împreună săvârșite,

19:27 de care eu însumi sunt conștient, pe care ochiul meu *le-a* văzut, și nu altul; ci toate mi-au fost împreună săvârșite în sân.

19:28 Dar dacă veți spune, Ce anume vom spune înaintea Lui? și rădăcina cheștiunii [†] *o* vom găsi la El?

19:20 [†] lit: cărnurile

19:21 [†] lit: atingându-mă este

19:23 [†] lit: ele

19:26 [†] sau: ridice

19:28 [†] lucrului acestuia, subiectul; lit: cuvântului

19:29 Și cu pioșenie temeți-vă voi înșivă de un acoperământ *ipocrit*. Căci urgie peste cei nelegiuți va veni, și atunci vor cunoaște *din ce anume* este al lor combustibil.

CAPITOLUL 20

20:1 Și răspunzând, Țofar din Naama a spus,
20:2 Nu în felul acesta am întreprins să te contrazic în lucrurile acestea, și nici nu pricepeți voi mai mult decât mine.
20:3 Lecția instructivă a atitudinii mele reținute † *o* voi valorifica; și duhul din *sursa* înțelegerii îmi răspunde.
20:4 Nu cunoaști acestea din *vechime* încă de când a fost așezat omul pe pământ?
20:5 Căci bucuria celor lipsiți de pietate *e* o prăbușire extraordinară; și fericirea călcătorilor de lege, pieire.
20:6 Dacă se vor urca până la cer ale lui daruri, și jertfa lui norii *i*-ar atinge,
20:7 când deci va părea deja așezat statornic, atunci în mod complet va pieri; și cei ce îl cunoșteau vor spune, Unde este?
20:8 Ca un vis care se răspândește, nicidecum nu va mai fi găsit; și va zbura ca o fantasmă nocturnă.
20:9 Ochiul *l*-a trecut cu vederea, și nu a revenit, și nu *l*-a mai observat locul unde era †.
20:10 Pe fiii lui să-*i* nimicească calicii, și mâinile lui să se aprindă de dureri.
20:11 Oasele lui umplute au fost cu *vigoarea* tinereții lui, și cu el în movila mormântului vor dormi.
20:12 Dacă s-ar îndulci în gura lui răutatea, și-*o* va ascunde sub limba lui,
20:13 ne cruțând-*o*, și ne abandonând-*o*, și și-*o* adună în mijlocul gâtjejului lui.
20:14 Și nicidecum nu va putea să se ajute pe sine, fiere de aspidă *e*-n burta lui.
20:15 Bogățiile nedrepte strânse grămadă *le* va vărsa vomitându-*le*. Din casa lui Îl va târî un înger.
20:16 Și de urgia dragonilor să fie alăptat †; și să-*i* ia viața limba șarpelui.
20:17 Să nu vadă mulgerea turmelor, nici pășunile de miere și unt.
20:18 În vanități și deșertăciuni s-a trudit pentru bogăție, din care nu va gusta, ca din ceva dur, care nu poate fi mestecat, *nici* înghițit.
20:19 Căci multor neputincioși *le*-a dăruit casele; și traiul *oamenilor* *l*-a jefuit, și nu *l*-a susținut întărindu-*l*.
20:20 Nu este salvarea lui în averile *lui*; în pofa lui nu va fi salvat.
20:21 Nu este nicio rămășiță a bucatelor lui, de aceea nu-*i* vor înflori splendorile.

20:3 † rușinoase

20:9 † lit: locul lui

20:16 † trad. alt.: Și urgia dragonilor să-*i* absoarbă seva

20:22 Și când *i* se va părea că e deja satisfăcut †, necăjit va fi, și orice nevoie peste el va veni.

20:23 Dacă totuși și-*ar* umple burta lui, să se trimită imediat asupra lui mânia urgiei, ca să se spele peste el dureri.

20:24 Și nicidecum să nu fie salvat din mâna fierului; să-*l* străpungă arcul de aramă;

20:25 și să treacă de tot prin trupul lui săgeata; și stelele în locuința lui să privească; peste el frică *să fie*.

20:26 Și tot întunericul asupra lui să persiste; să-*l* devoreze focul nestins; și să-*i* maltrateze veneticul casa.

20:27 Și să-*i* descopere cerul nelegiuirile; iar pământul să se ridice împotriva lui.

20:28 Să fie trasă casa lui de pierzare în mod complet; ziua urgiei să vină peste el.

20:29 Aceasta *e* partea omului necredincios de la Domnul, și averea posesiilor lui de la Cel ce Supraveghează.

CAPITOLUL 21

21:1 Și răspunzând, Iov spuse,

21:2 Ascultați, ascultați ale mele cuvinte, ca să-mi fie de la voi această mângâiere.

21:3 Îngăduiți-mă. Eu dar voi vorbi, și apoi nu mă veți lua în râs.

21:4 Căci ce? Oare-*i* omenească a mea mustrare? Sau de ce nu aș fi mâniat?

21:5 Voi cei ce priviți la mine, mirați-vă, mâna punându-v-*o* la obraz.

21:6 Căci și dacă îmi amintesc, *o* fac în grabă, și mă apucă ale mele carnale dureri.

21:7 De ce cei lipsiți de pietate trăiesc, și îmbătrânesc, și în mijlocul bogățiilor?

21:8 Semănătura † lor se potrivește sufletului *lor*, și copiii lor *sunt* sub ochii *lor*.

21:9 Casele lor înfloresc, și frică *n*-au deloc †; iar bici de la Domnul nu este peste ei.

21:10 Vaca lor nu fată înainte de vreme, și ferit e ce-*i* al lor în burtă având †, și nu suferă accidente.

21:11 Și rămân ca niste oi veșnice, și copiii lor *li* se joacă înainte,

21:12 luând psalterionul și harfa, și se bucură în sunetul unui cântec.

21:13 Și își sfârșesc în mijlocul bunătăților existența lor, și în odihna Hadesului adorm.

21:14 Și ei spun Domnului, Ține departe de mine căile Tale, să *le* știu, nu vreau!

21:15 Ce mare lucru *e* să Îi slujim ca robi? † Și ce folos să ieșim înaintea Lui?

20:22 † că e deja împlinit

21:8 † familia

21:9 † nicăieri

21:10 † vite însărcinate

21:15 † trad. alt.: Cine e Cel Desăvârșit să-*l* slujim ca robi?

21:16 Căci în mâini nu erau † pentru el lucrurile bune? Iar lucrările celor lipsiți de pietate nu *le* observă.

21:17 Dar de fapt, și lampa celor lipsiți de pietate se va stinge, și va veni peste ei catastrofa, și dureri grele ei vor avea din urgie.

21:18 Și vor fi ca pleava înaintea vântului, sau ca un nor de țărână pe care l-a luat de dedesubt furtuna.

21:19 Să *le* lipsească fiilor *lui* averile lui; *Cerul* va întoarce răsplata asupra lui, și el va cunoaște *motivul*.

21:20 Să vadă ochii lui propria-i înjunghiere, și de Domnul să nu fie salvat.

21:21 Căci voia Lui *e-n* casa lui *împreună* cu el, și numărul lunilor lui El *l-a* distribuit.

21:22 Oare nu Domnul este Cel ce învață pricepere și înaltă cunoaștere? Și El *e* Cel ce pe înțelepți *îi* judecă?

21:23 Acesta va muri în țaria naivității † lui, și pe de-a-ntregul bucurându-se de viață și prosperând;

21:24 și măruntaiele lui pline-s de grăsime, și măduva lui se revarsă-*n* *lăuntrul* lui.

21:25 Și altul sfârșește în amărăciunea sufletului, ne fiindu-*i* dat să guste niciun bine.

21:26 Și-ntr-un gând pe pământ se culcă *aceștia*, și putrezirea îi acoperă ascunzându-i.

21:27 Așa că *vă* știu eu pe voi, că din silnicie neobrăzată vă îngreuiati † asupra mea;

21:28 ca să spuneți, Unde este casa boierului *de ieri*, și unde este acoperământul corturilor celor lipsiți de pietate?

21:29 Întrebați pe cei ce trec pe cale, și indicațiile † lor nu *le* denaturați.

21:30 Căci pentru ziua pieirii e ușurat cel cumplit; în ziua urgiei lui va fi dus.

21:31 Cine *îi* va spune *chiar* în fața lui calea lui? Și *ceea ce* el a făcut, cine *îi* va răsplăti?

21:32 Și el în morminte e dus, și peste movilele *gropilor* veghează †.

21:33 Dulce i-a fost pietrișul torentului; și după el orice om va merge, și înaintea lui *sunt* fără număr.

21:34 Și cum mă mângâiați voi cu deșertăciuni? iar în ce mă privește, să primesc odihnă de la voi, e nimic.

CAPITOLUL 22

22:1 Și răspunzând, Elifaz din Teman a spus,

22:2 Oare nu Domnul este Cel ce învață priceperea și înalta cunoștință?

22:3 Căci ce-*L* interesează pe Domnul dacă tu ai fost ireproșabil în lucrări, sau *la* ce-*L* folosește că în mod simplu *ai umblat* pe calea ta?

21:16 † aici Τῷ τρέχει

21:23 † simplitate, neștiință

21:27 † faceți presiune

21:29 † semnele

21:32 † ? la ce pers: ei/el veghează

22:4 Sau cuvântul tău considerându-*l* te va mustra, și va intra împreună cu tine la judecată?

22:5 Nu-i așa că răul tău este mult, și nenumărate îți sunt păcatele?

22:6 Și ai luat garanție de la frații tăi fără motiv, și îmbrăcăminteia celui gol ai confiscat-o.

22:7 Nici apă însetatului *nu i-ai* dat să bea, iar pe cel flămând *l-ai* lipsit de îmbucătură.

22:8 Și ai admirat fețele unora †; și i-ai strămutat pe sărmani pe pământ;

22:9 și pe văduve le-ai scos afară cu mâinile goale, iar pe orfani i-ai maltratat.

22:10 În consecință te-au încercuit lațuri, și te-a cuprins deodată război extraordinar.

22:11 Lumina pentru tine în întuneric s-a întors; și pe când te culcai apa te-a acoperit.

22:12 Oare nu Cel ce în *locurile* preaînalte locuiește observă? Și pe cei ce aroganța *o* ridică *îi* smerește.

22:13 Și tu ai zis, Ce știe Cel Atotputernic? Sau potrivit negurii judecă El?

22:14 Un nor *Îl* înfășoară în taină, și nu va vedea, și pe curbura cerului cutreieră.

22:15 Oare cărarea veșnică o vei păzi, cea pe care au călcat-o bărbații nedrepți?

22:16 Cei care au fost surprinși înainte de vreme ca de un râu revărsându-se peste temeliile lor.

22:17 Cei ce spun, Domnul, ce ne va face? Sau ce va aduce asupra noastră Cel Atotputernic?

22:18 Și El e Cel ce a umplut casele lor de bunătați; dar sfatul celor lipsiți de pietate, e la distanță de El.

22:19 Văzând, cel drept râde; și cei ireproșabili *îi* iau în derâdere.

22:20 Numai că a dispărut subzistența † lor, și rămășița lor *o* va devora focul.

22:21 Fă-te deci aspru *cu tine*. Dacă vei răbda, după aceea rodul tău va fi spre cele bune.

22:22 Și ia din gura Lui o grăire, și ridică discursurile Lui în inima ta.

22:23 Iar dacă te vei întoarce și te vei smeri pe tine însuși înaintea Domnului, *atunci*, la distanță vei face să fie de locuința ta nedreptatea.

22:24 Îți vei pune *valorile* pe prundișul din stâncă, și ca pe stânca unui torent, *aurul* din Ofir.

22:25 Îți va fi atunci Cel Atotputernic Ajutorul dinaintea vrăjmașilor, și curat te va face să fii din nou, precum argintul purificat.

22:26 Atunci, te vei exprima fără reținere înaintea Domnului, privind spre cer cu veselie.

22:8 † ai făcut deosebire de persoane după înfățișare

22:20 † substratul, susținerea

22:27 Și o făgăduință divină făcând tu față de El, *Domnul* te va asculta, și-ți va acorda să te achiți de făgăduințele sfinte.

22:28 Și-ți va restabili o locuință a dreptății, iar pe căile tale va fi strălucire.

22:29 Fiindcă *vei vedea* pe cel ce s-a smerit pe sine, și *vei zice*, S-a îngâmfat, dar pe cei plecându-și ochii, El *îl* va salva.

22:30 El *îl* va scăpa pe cel nevinovat; și *tu salvează-te* în curăția mâinilor tale.

CAPITOLUL 23

23:1 Și răspunzând Iov spuse,

23:2 Și acum știu că din mâna mea mustrarea mea este; și mâna Lui greu apasă asupra suspinului meu.

23:3 Și cine deci ar putea cunoaște că L-aș găsi, și *că* aș veni la un sfârșit *al cazului meu*?

23:4 Și mi-aș zice mie însumi judecată, și cu gura mea m-aș împoșca † cu mustrări.

23:5 Și voi cunoaște vindecarea pe care *El* mi-o va comunica, și voi înțelege ce îmi va face cunoscut.

23:6 Și dacă prin mare tărie El va veni asupra mea, mai apoi † cu amenințare nu mă va trata.

23:7 Căci adevărul și mustrarea de la El *sunt*; și fie ca El să scoată *la lumină* † la sfârșitul meu echitatea †.

23:8 Căci în primul rând *eu* mă voi duce, și nu voi mai fi; și despre lucrurile de la sfârșit †, ce știu eu?

23:9 La stânga făcând El, nu-*L* pot ține; Se acoperă la dreapta, și nu o să văd.

23:10 Căci El știe deja calea mea; m-a cernut † ca pe aur.

23:11 Și voi umbla în preceptele Lui, întrucât căile Lui *le*-am păzit; și nicicum nu mă voi abate de la preceptele Lui.

23:12 Și nicidecum nu *le* voi ignora, și în sânul meu am ascuns discursurile Lui.

23:13 Și chiar dacă El judecă în felul acesta, cine este cel ce *Îl* va contrazice; căci El a vrut, și a făcut.

23:14 De aceea, spre El m-am grăbit; și fiind dojenit, la El m-am gândit.

23:15 Pe temeiul acesta, dinaintea Feței Lui mă voi grăbi să-*L* consider cu mare atenție, voi lua aminte, și înspăimântat voi fi de El.

23:16 Și Domnul a înmuiat inima mea, și Cel Atotputernic m-a făcut să mă grăbesc.

23:17 Căci n-am știut că va veni peste mine întuneric; și înaintea feței mele a potopit negura.

23:4 † umple

23:6 † la pasul următor

23:7 † să aducă

23:7 † judecata

23:8 † de la urmă, lucrurile escatologice

23:10 † discernut

CAPITOLUL 24

24:1 † De ce pentru Domnul nu trec neobservate sezoanele †?

24:2 Și cel lipsit de pietate, hotarul *îl* calcă, turma cu păstor jefuind.

24:3 Și animalul de tracțiune al orfanilor *îl* confiscă, și vaca văduvelor *o* ia garanție.

24:4 Ei *îi* întorc pe neputincioși din calea dreaptă; într-un gând s-au ascuns cei blânzi ai pământului.

24:5 Și se năpustesc ca măgarii pe câmp asupra mea, ieșind după cum li-i obiceiul; plăcută le e pâinea pentru cei tineri.

24:6 Câmpul înaintea sezonului, fără să fie-al lor, *l*-au secerat; și neputincioșii, viile necredincioșilor, fără plată și fără mâncare, *le*-au lucrat.

24:7 Goi mulți au adormit somnul morții, fără haine; și îmbrăcăminte sufletului lor le-au confiscat-*o*.

24:8 De picăturile munților sunt umeziți; pentru că nu aveau asupra lor acoperământ, cu stâncă s-au îmbrăcat.

24:9 Ei au răpit orfanul de la sân; și pe cei ce cădeau, i-au umilit.

24:10 Și pe cei goi, în somnul morții *i*-au coborât, în mod nedrept, iar celor flămânzi *de la gură* duminatul *li l*-a luat.

24:11 În strâmtori cu strâmbătate pândesc; iar calea celui drept nu au știut-*o*.

24:12 Pe cei din cetate și *din* propriile lor case *i*-au dat afară; și sufletul copilașilor a suspinat mult.

24:13 Iar El? De ce pe aceștia cercetând-*i*, nu a acționat pe pământ, în timpul existenței lor? și ei n-au cunoscut, și calea dreptății n-au știut-*o*, nici cărările *picioarelor* lor *n*-au traversat-*o*.

24:14 Știindu-le însă lucrările *i*-a predat în întuneric; și noaptea va fi precum un hoț.

24:15 Și ochiul depravatului † scrutează întunericul †, spunând, Nu se va îngriji de mine ochiul! și o acoperitoare pe față *își* pune.

24:16 Sapă spărgând în întuneric case; ziua se pecetluiesc pe ei înșiși, nu cunosc lumina.

24:17 Căci au împreună o patimă, lor, dimineța umbra morții *le este*; căci *fiecare* va cunoaște pe deplin tulburările umbrei morții.

24:18 Ușor este el pe fața apei; blestemată *să fie* partea lor pe pământ; și să se vadă vlăstarele lor

24:19 pe pământ, uscate; căci snopii din sânul orfanilor *i*-au răpit.

24:20 Imediat după aceea, e amintit păcatul lui, și precum aburul din rouă nevăzut se face; și să i se răsplătească ce a

24:1 † verset dificil atât în Septuaginta cât și în TM; în LXXR, "ovk" nu apare, iar versetul se traduce: Pentru ce de Domnul sunt ignorate orele?; SAM are versiunea noastră; VBA și LXE urmează LXXR

24:1 † sau: orele

24:15 † curvarului, care comite adulter

24:15 † sau: păzește întunericul

făcut; și zdrobit să fie orice om nedrept exact ca un pom *stri-cat* fără leac.

24:21 Căci femeii sterile bine nu *i-a* făcut, și de cea neajutorată nu a avut milă.

24:22 Și cu mânie *i-a* îmbrâncit la pământ pe cei neputincioși; în consecință sculându-se, deloc nu va avea încredere în propria-i viață.

24:23 Și fiind șubrezit de suferință, să nu aibă speranță de vindecare, ci să se prăbușească în boală.

24:24 Căci pe mulți *i-a* maltratat îngâmfarea lui, și s-a uscat precum nalba † în arșiță, și precum un spic din snop de la sine căzând.

24:25 Iar de nu, cine e cel ce spune despre mine că mincinos vorbesc, și va socoti drept nimic vorbele mele?

CAPITOLUL 25

25:1 Și răspunzând, Bildad din Șuah, a spus,

25:2 Căci ce anume-i? Preambulul *lin* sau frica -- *care-i* de la El, Cel ce face toate în cer †?

25:3 Căci oare, *e* cineva avansând ideea că este întârziere pentru bandiți †? Peste care însă, nu va veni o ambuscadă de la El?

25:4 Fiindcă în ce fel, va *putea* fi drept muritorul înaintea Domnului? Sau cine se va curăți pe sine, născut fiind din femeie?

25:5 Iată, lunii *îi* poruncește El, și ea nu strălucește, iar stelele nu-s curate înaintea Lui. †

25:6 Dar, ah!, omul *e* putreziciune, și fiul omului, un vierme.

CAPITOLUL 26

26:1 Și răspunzând Iov spuse,

26:2 De cine te alipești tu, sau cui urmează să dai ajutor? Este oare celui ce *are* multă tărie, și al cărui braț plin de forță este?

26:3 Pe cine sfătuiești tu? Oare pe cel ce *are* toată înțelepciunea? Sau pe cine urmezi? Oare pe cel ce *are* mare putere?

26:4 Cui ai vestit *aceste* discursuri? Și a cui răsuflare este aceasta care iese din tine?

26:5 Oare giganții vor fi moșiți † dedesubtul apei, și de cei din vecinătățile aceluia tărâm?

26:6 Gol *e* Hadesul înaintea Lui, și nu este învelitoare *protejând* de pierzare.

26:7 El întinde crivățul peste vid, atârână pământul deasupra vidului;

26:8 leagă apa în norii Lui, și nu pleznește norul dedesubtul Lui.

24:24 † ocurență unică; se pare că este *Althaea officinalis*

25:2 † lit: în înălțime

25:3 † cuvântul grecesc este *πειρατής*, care se citește "pirates", și este sinonim cu *ληστής* 'tălhar' (vezi Mat 26:55); 'pirat' însă, în română, e mai curând 'tălhar de mare', de aceea am preferat termenul 'bandit'

25:5 † (NTR) *ei* pus în conjuncție cu *kai* devine "iată"

26:5 † asistenta moașei la naștere

26:9 El ține atotputernic fața tronului *Lui*, întinzând peste el norul Lui.

26:10 Prin poruncă a făcut o curbă peste fața apei până acolo unde se sfârșește lumina cu întunericul.

26:11 Stâlpii cerului se împrăstie, și se înpăimântă la muștrarea Lui †.

26:12 Prin tărie a potolit marea, și prin înaltă știință † a pus la pământ cetaceul †.

26:13 Iar zăvoarele cerului se-înpăimântă de El; și prin porunca Lui a omorât dragonul apostat †.

26:14 Iată, acestea-s părțile căii Lui; și prin seva cuvântului *Lui* auzim în El; și tăria tunetului Lui, cine știe când *o* va executa?

CAPITOLUL 27

27:1 Și mai departe a continuat Iov să zică în stih.

27:2 Viu *este* Dumnezeu care astfel m-a judecat, și Cel Atotputernic, Cel ce-mi amărăște sufletul;

27:3 nu este încă suflarea mea în lăuntru, și duh dumnezeiesc îmi rămâne în nări?

27:4 nu vor vorbi buzele mele nelegiuiri, nici sufletul meu *nu* va cugeta nedreptăți.

27:5 Departe să fie de mine ca drepti să vă declar, până când voi muri; căci nu-mi voi renega nevinovăția mea;

27:6 și dreptatea *mea* o am în atenție, deloc nu voi renunța la ea; căci nu am pe conștiință eu însumi *ceva* nepotrivit să fi practicat.

27:7 Dar mai degrabă nu, ci să fie vrăjmașii mei precum catastrofa celor lipsiți de pietate, și cei ce împotriva mea se ridică, precum pirezarea călcătorilor de lege.

27:8 De asemenea, fiindcă ce este speranța celui lipsit de pietate? Fiindcă așteaptă încrezându-se în Domnul, atunci va fi salvat?

27:9 Sau implorarea lui *o* va asculta Dumnezeu? Sau venind peste el nevoia,

27:10 oare va avea vreo încredere înaintea Lui? Sau ca și cum chemându-L, îl va asculta?

27:11 Dar acum, vă voi face cunoscut ce este în mâna Domnului; cele ce sunt aproape de Cel Atotputernic -- nu voi minți.

27:12 Iată, toți știți că nimicuri † peste nimicuri † ați adăugat.

27:13 Aceasta *e* partea omului lipsit de pietate de la Domnul, și posesiunea celor puternici va veni de la Cel Atotputernic peste ei.

27:14 Și dacă mulți vor deveni fiii lui, pentru înjunghiere vor fi; și dacă, de asemenea, vor ajunge la bărbăție, vor cerși.

26:11 † trad. alt: Stâlpii cerului, ca niște brațe îmbrățișând se desfac, și sunt extaziați la dojana Lui

26:12 † cunoștință

26:12 † monstrul marin

26:13 † rebel, răzvrătit

27:12 † deșertăciuni

27:12 † nimicuri nimicurilor

27:15 Și cei ce rămân din ai lui, în moarte își vor sfârși viața; și de văduvele lor nimeni nu va avea milă.

27:16 De va îngărămădi precum pământul argintul, și la fel ca pe lut va pregăti aurul,

27:17 toate acestea cei drepti *le* vor dobândi, și avuțiile lui cei sinceri *le* vor ține †.

27:18 Și va ajunge casa lui precum moliile, și precum păianjenul.

27:19 Bogatul va adormi, și nimic nu va mai adăuga; ochii lui s-au deschis, și *apoi* nu mai este.

27:20 L-au întâmpinat precum apa *puhoi* durerile; iar noaptea îl ia negura.

27:21 Și-l ia arșița, și se va duce, și îl va spulbera din locul lui.

27:22 Și se va arunca asupra lui, și nu va cruța; din mâna Lui cu fuga va fugi.

27:23 Va bate *omul* din palme împotriva lui cu mâinile lui, și va fluiera la el din locul lui.

CAPITOLUL 28

28:1 Căci este un loc de unde argintul se naște †, și un loc de unde aurul se scurge picurând †.

28:2 Căci, da, fierul din pământ vine †, și arama exact ca piatra se cioplește.

28:3 o ordine a stabilit întunericului, și orice limită El a determinat-o cu exactitate; piatra *e* întuneric și umbra morții.

28:4 Străbătarea torentului din nisip, iar cei ce uită calea cea dreaptă, se istovesc; dintre muritori sunt clătinați.

28:5 Pământul, din el iese pâine; dedesubtul lui, e răscolit ca de foc.

28:6 Locaș safirului *sunt* pietrele lui, și o movilă, aurul lui.

28:7 O cărare *pe care* nu o cunoaște pasărea; și nu a privit-o ochiul acvilei;

28:8 *pe care* nu au călcat-o picioarele fiilor celor lăudăroși; nici nu a trecut pe ea leul.

28:9 În văgăună Și-a întins mâna Lui, și a răsturnat din rădăcini munții.

28:10 Și albiile † râurilor *le*-a zdrobit; și noian de nestemate † mi-a văzut ochiul.

28:11 Și adâncurile râurilor *le*-a descoperit. Și Și-a arătat puterea Lui în lumină.

28:12 Dar înțelepciunea în ce loc se găsește? Și care este locul înaltei cunoștințe?

28:13 Nu știe muritorul calea ei, deloc nu-i de găsit printre oameni.

28:14 Abisul a zis, Nu-i în mine, și marea a zis, Nu-i cu mine.

27:17 † controla

28:1 † lit: devine

28:1 † sau: e limpezit, purificat

28:2 † lit: devine

28:10 † sau: malurile; sau: dealurile

28:10 † lit: toată bogăția

28:15 Nu se dă aur brut † pentru ea, și nu se depune argint în schimbul ei.

28:16 Și nu se compară cu aurul din Ofir, cu onixul de preț și cu safirul.

28:17 Nu o vor egala aurul și cristalul †, și *nu* se vor da în schimbul ei scule de aur.

28:18 Meteoriti și cristal nici nu vor fi pomenite; fiindcă cântărește † înțelepciunea mai greu decât *pietrele* cele lăuntrice.

28:19 Nu o vor egala topazul din Etiopia; aurul curat nu se va compara cu ea.

28:20 Dar înțelepciunea, de unde poate fi aflată? și din ce fel de loc este priceperea?

28:21 Neștiută-*i* de orice om; și de păsările cerului e ascunsă.

28:22 Pierzarea și moartea au zis, Am auzit al ei renume.

28:23 Dumnezeu a bine întemeiat † pentru ea calea *ei*; și El știe locul ei.

28:24 Căci El sub cer toate le observă, știind cele de pe pământ;

28:25 toate pe care El *le*-a făcut; a vânturilor cumpănă †, ale apei măsuri.

28:26 Când *le*-a făcut, astfel văzând *le*-a numărat, și a *deschis* o cale pentru vibrația sunetului.

28:27 Atunci a văzut-o, a detaliat-o, a pregătit-o, a desfășurat-o pas cu pas.

28:28 Și a zis omului, Iată, temerea de Dumnezeu este înțelepciune; și a se feri de rele este înaltă cunoștință.

CAPITOLUL 29

29:1 Și mai departe continuând, Iov *și*-a zis în stih.

29:2 O, cine-ar putea să mă întorcă în luna de odinioară, în zilele în care mă păzea Dumnezeu?

29:3 Ca atunci când strălucea lampa Lui deasupra capului meu; când sub lumina Lui, umblam prin întuneric;

29:4 când eram în zilele tinereții mele; când Dumnezeu veghind făcea *bine* casei mele;

29:5 când eram ca o pădure mare †, și de jur împrejurul meu *stăteau* copilașii mei;

29:6 când revărsau căile mele unt, și munții mei răureau lapte;

29:7 când ieșeam de dimineața în cetate, și în piețe îmi așezau scaunul de cinste;

29:8 Văzându-mă, tinerii se ascundeau, și bătrânii toți se ridicau în picioare;

29:9 și fruntașii poporului încetau să vorbească, degetul punându-și-*l* la gură.

28:15 † aur în pepită; lit: închidere, spațiu închis; VBA: aur zăvorât; SM: aur închis; LXE: fine gold; LXFR: prix de trésors

28:17 † sticla

28:18 † trage

28:23 † VBA: a deschis; SM: a întărit

28:25 † balanță, prin implicare, greutate; VBA: locurile de popas

29:5 † lit: foarte păduros

29:10 Iar cei ce mă auzeau, mă fericeau; și limba lor, în gât li se lipea.0

29:11 Căci urechea auzea, și mă fericea; iar ochiul văzându-mă, se pleca †.

29:12 Căci *l*-am scăpat pe cel sărman din mâna celui puternic; și pe orfanul care nu avea † ajutor, *l*-am ajutat.

29:13 Binecuvântarea celui ce piere peste mine să vină; și gura văduvei m-a binecuvântat.

29:14 Și cu dreptatea m-am îmbrăcat, și îmi puneam judecata ca pe o manta dublă.

29:15 Ochi am fost orbilor, și picior șchiopilor.

29:16 Eu am fost tată celor slabi; și cauza celui pe care nu-*l* cunoșteam *o* susțineam pas cu pas.

29:17 Și am sfărâmat măselele celor nedrepți; și din mijlocul dinților lor prada am smuls-*o*.

29:18 Și am zis, Statura † mea va îmbătrâni precum trunchiul palmierului; mult timp îmi voi duce traiul.

29:19 Rădăcina *mi* s-a deschis larg asupra apei, și roua s-a sălășuit în secerișul meu.

29:20 Mărirea mea se înnoia *împreună* cu mine, și arcul meu în mâna lui își continua traversarea.

29:21 Auzindu-mă, luau aminte, și păstrau tăcerea la sfatul meu.

29:22 La discursul meu nu comentau †, și de mare bucurie erau cuprinși când le vorbeam.

29:23 Ca un pământ însetat primind ploaia, așa erau aceștia la vorbirea mea.

29:24 Dacă surădeam spre ei, nu le venea să creadă, și lumina feței mele nu *o* slăbeau *din ochi*.

29:25 Alegeam calea lor, și *le* ședeam în frunte †; și-mi întindeam cortul ca un împărat în mijlocul celor încinși de luptă, ca unul care mângâie pe cei suferă.

CAPITOLUL 30

30:1 Și acum mă ridiculizează ultimul dintre ei; acum mă ceartă în schimb, aceia cărora le disprețuiam părinții lor, pe care nu-*i* socoteam a fi demni de câinii turmelor mele.

30:2 Și da!, forța mâinilor lor la ce anume mi-ar fi folosit? Asupra lor era pierzarea completă.

30:3 În lipsă și foame stearpă, cei ce fugeau fără apă †, *mai* ieri în necaz și nenorocire.

30:4 Cei dând târcoale locurilor sărate de pe *țărmurile mării* urlătoare, ale căror alge le mâncau ca pe † grâne; și necinstiți, și tratați ca nimic, lipsiți de orice bun, și rădăcinile pomilor mușcând, apăsați de foame mare.

29:11 † lit: se abătea

29:12 † lor: pentru care nu era ajutor

29:18 † vârsta

29:22 † nu adăugau nimic

29:25 † conducător

30:3 † trad. alt: În lipsă și foame, sterp fiind el, ca cei ce fugeau fără apă

30:4 † lit: erau

30:5 S-au ridicat împotriva mea ca hoți,

30:6 cei ce, casele lor erau găuri în stânci.

30:7 În mijlocul ținuturilor melodioase vor urla cei ce sub vreasuri sălbatice își duc traiul.

30:8 Ai celor fără minte fii †, și al celor necinstiți nume! Și faimă stinsă de pe pământ.

30:9 Acum însă eu harfă le sunt, și mă au ca zicală.

30:10 Și le e scârbă de mine, ținându-se la depărtare mare; și dinaintea feței mele nu au cruțat scuipatul.

30:11 Căci deschizându-*și* tolba Lui m-a necăjit; și frâu în fața mea ei nu mai au.

30:12 Pe dreapta, vlăstarul † *lor* se ridică asupra *mea*; picioarele lui și le-a întins mărinind pasul și deschizând împotriva mea cărările pieirii lor;

30:13 au șters cărările mele; căci El mi-a scos costumul; cu țeapa Lui m-a acoperit de străpungeri.

30:14 Și judecatu-m-a după cum voiește; în dureri sunt pângărit.

30:15 Mi s-au întors durerile; mi s-a dus speranța ca vântul, și ca un nor salvarea mea.

30:16 Și acum asupra-mi se va revărsa sufletul meu; și mă țin zilele durerilor.

30:17 Iar noaptea oasele mele ard, și ligamentele mele s-au dezlegat.

30:18 Cu mare forță mă ține de haină; precum gulerul veșmântului meu m-a înconjurat.

30:19 Și m-ai socotit ca pe lut; în pământ și cenușă mi-*e* partea.

30:20 Și am strigat către Tine, și nu m-ai auzit; ei au stat și m-au observat.

30:21 Și Te-ai urcat pe mine nemilos; cu mână tare m-ai biciuit.

30:22 Și Te-ai așezat pe poziție împotriva mea cu dureri; și m-ai lepădat de la salvare.

30:23 Căci știu că moartea mă va șterge, întrucât casa fiecărui muritor pământul *e*.

30:24 Căci dacă m-aș îndatora aș putea eu însumi să mă omor, sau da! să-*l* implor pe un altul și să facă asta pentru mine.

30:25 Eu însă pentru fiecare neputincios am plâns, și am suspinat văzând omul în nevoie.

30:26 Eu așteptam lucruri bune, și iată, m-au întâmpinat mai degrabă zile rele.

30:27 Pântecul meu s-a întors pe dos †, și nu voi rămâne tăcut; mi-au ieșit înainte zilele în care am ajuns sărman.

30:28 Suspinând am umblat fără să-mi înfrânez gura; și am stat în picioare în adunare strigând.

30:8 † descendenți

30:12 † fiul

30:27 † sau: a fiert; sau: s-a vărsat, a erupt

30:29 Frate am devenit strigoilor †, și tovarăș cu struții.

30:30 Pielea mi s-a înnegrit de tot, și oasele mele, de vâpaie.

30:31 Și s-a prefăcut în jale a mea harfă, și psalmul meu, în plâns mie.

CAPITOLUL 31

31:1 Un legământ am făcut cu ochii mei, și nu îmi voi acționa mintea † asupra unei fecioare.

31:2 Și ce-a împărțit Dumnezeu de sus? Și *ce-i* moștenirea Celui Desăvârșit din cele preainalte?

31:3 Vai, pieirea-*i* pentru cel nedrept, și înstrăinarea pentru cei ce înfăptuiesc nelegiuire.

31:4 Oare nu va vedea El calea mea, și toți pașii mei *îi* va socoti?

31:5 Și dacă † am umblat cu măscăricii †, sau dacă s-a grăbit piciorul meu spre viclenie;

31:6 (căci stau în cumpăna cea dreaptă, și știe Domnul nevinovăția mea);

31:7 dacă s-a abătut piciorul meu din cale, sau dacă ochiul *meu* a umblat urmând inima mea, și dacă mâinile mele au atins darurile mitei;

31:8 să semăn atunci, și alții să mănânce; și dezhădăcinat să ajung pe pământ.

31:9 Dacă a umblat urmărind inima mea femeia altui bărbat, și dacă am spionat pândind † asupra ușilor ei;

31:10 să-*i* facă plăcere atunci și femeia mea altuia; și copilașii mei să fie umiliți.

31:11 Căci mânia urgiei e nestăvilită, *când* e întinată femeia bărbatului.

31:12 Căci un foc este arzând în toate părțile, ba încă survine din rădăcini pierzarea.

31:13 Și dacă am considera ca nimic când se făcea dreptate slujitorului meu sau slujitoarei *mele*, când se judecau ei † cu mine.

31:14 Căci ce voi face dacă pedeapsă îmi va înfăptui Domnul? Și dacă *mă* va și cerceta, ce răspuns *Îi* voi face?

31:15 Oare nu, așa cum și eu am luat ființă în burtă, și ei au luat ființă? Și *toți* am venit la ființă în același pântec.

31:16 Cei neputincioși, în nevoia pe care vreodată au avut-o, nu au fost uitați; iar al văduvei ochi nu s-a topit de așteptare.

31:17 Și dacă dumaticatul meu *l*-am mâncat singur, și n-am împărțit orfanului din el.

31:18 (căci din tinerețea mea *i*-am hrănit ca un tată, și din pântecele mamei mele *i*-am călăuzit);

30:29 † strigoi; dacă ar fi să folosim o pasăre, am spune: bufniță; strigoi: sufletul unui mort care s-ar transforma în timpul nopții într-un animal sau într-o apariție fantomatică (DEX)

31:1 † sau: nu îmi va zăbovi înțelegerea

31:5 † lit: am fost umblând

31:5 † glumeți, batjocoritori

31:9 † sau: spion am devenit

31:13 † lit: la judecățile lor cu mine, în timpul proceselor judiciare

31:19 și dacă *l*-am trecut cu vederea pe cel gol care pieria, și nu *l*-am îmbrăcat;

31:20 și cei neputincioși, de-*au fost în juru-mi* și nu m-au binecuvântat, și din tunsoarea mieilor mei *nu* s-au încălzit umerii lor;

31:21 și de-am ridicat împotriva orfanului mâna, încredințat că resursa † mea multă va rămâne;

31:22 să se dezarticuleze atunci umărul meu din încheietură, și brațul meu din cot să se zdrobească.

31:23 Căci frica de Domnul m-a constrâns; sub povara Lui nu voi rezista.

31:24 Dacă am pregătit aur pentru tăria mea, și dacă pe vreo piatră prețioasă m-am bizuit.

31:25 Și dacă bucurie multă de bogăție mi-a cuprins ființa; și dacă, pe lucruri fără număr am pus mâna mea;

31:26 (sau nu vedem noi a soarelui strălucire sfârșindu-se, și luna scăzând? căci nimic pe ele *nu-i*).

31:27 Și dacă s-a înșelat în secret inima mea; și dacă mâna punându-mi-o la gura-mi, am sărutat-o †;

31:28 și asta mie deci ca nelegiuirea cea mai mare să-*mi* fie socotită, căci am mințit înaintea Domnului Cel Preaînalt.

31:29 Și dacă m-am umplut de satisfacție la prăbușirea vrăjmașilor mei, și am zis *în* inima mea, Perfect!

31:30 Să audă atunci urechea mea blestemul meu, și să fie o zicală atunci prin poporul meu, *una* de maltrare.

31:31 Și dacă de multe ori au zis slujnicele mele, Cine ne-ar da din bucatele † lui să ne săturăm? -- foarte mare bunătatea-mi fiind.

31:32 Afară însă nu a înnoptat străinul, și ușa mea tuturor celor ce veneau a fost deschisă.

31:33 Și dacă datorită păcatelor, în mod neintenționat, am ascuns păcatul meu,

31:34 (căci nu m-am răzgândit datorită gloatei numeroase, ca să nu spun deschis înaintea lor); și dacă am lăsat pe cel neputincios să plece de la ușa mea cu sânul gol.

31:35 O cine-*mi* va da pe ascultătorul meu! Și de mâna Domnului, dacă nu am fost în alertă; și înscrisul pe care-l aveam împotriva cuiva,

31:36 pe umeri purtându-*l ca pe-o* coroană, *l*-am citit.

31:37 Și dacă nu, rupându-l, *l*-am înapoiat nimic primind de la datornic.

31:38 Dacă datorită mie, vreodată pământul a suspinat, și dacă brazdele lui au plâns într-un suflet.

31:39 Și dacă roada † *i*-am mâncat-o singur, fără plată; și dacă sufletul domnului pământului, posedându-*l*, *l*-am întristat;

31:21 † baza; lit: ajutorul

31:27 † este posibil ca versetele 26-27 să se refere la adorarea astrelor și a fenomenelor cosmice, practică în lumea antică, și chiar la iudei, prin contaminare, în vremea regelui Manase, cf. 2Îm 21:3-5; adorația era exprimată și prin a duce mâna la gură și a o săruta

31:31 † lit: cămurile

31:39 † lit: forța

31:40 în loc de grâu atunci, să-mi răsară urzică, și-n loc de orz, măraciniș. Și Iov și-a încheiat discursurile.

CAPITOLUL 32

32:1 Și au rămas tăcuți, și cei trei prieteni ai lui nu l-au mai contrazis pe Iov, căci era Iov drept înaintea lor.

32:2 Și s-a iritat Elihu, fiul † lui Baracheel, din Buz, din spița lui Ram, din ținutul Ausitei; și s-a iritat împotriva lui Iov peste măsură, fiindcă se declara pe sine drept înaintea Domnului.

32:3 și chiar împotriva celor trei prieteni s-a iritat peste măsură, fiindcă nu putuseră să răspundă în mod contrar lui Iov; și *totuși* au tras concluzia despre el că este lipsit de pietate.

32:4 Și Elihu așteptase să dea un răspuns lui Iov, căci mai bătrâni decât el erau în zile.

32:5 Și Elihu a văzut că nu este niciun răspuns în gurile celor trei bărbați, și s-a aprins mânia urgiei lui.

32:6 Și răspunzând, Elihu *fiul* lui Baracheel, din Buz, a zis, Mai tânăr într-adevăr sunt la vârstă †, și voi sunteți mai bătrâni; de aceea am tăcut, temându-mă să vă fac cunoscut a mea înaltă cunoștință.

32:7 Și am zis, Nu vârsta † e *îndreptătită* să vorbească; și dobândind mulți † ani, *oamenii tot* nu știu înțelepciunea.

32:8 Dar un duh este în muritori, și suflarea Celui Atotputernic este cea care dă învățătură.

32:9 Nu cei ce au trăit îndelung sunt înțelepți; nici nu-s cei înaintați în vârstă cei ce știu judecata.

32:10 De aceea am zis, Ascultați-mă, și vă voi face cunoscut ceea ce știu.

32:11 Aplicați-vă urechea spre ale mele discursuri, căci mă voi adresa facultăților voastre auditive, atâta vreme cât *îmi* veți examina cuvintele,

32:12 și până când vă voi pricepe; și iată, nu e niciunul care să-l dovedească pe Iov, atunci când ați răspuns împotriva discursurilor lui, *niciunul* din voi;

32:13 ca să nu ziceți, Am găsit înțelepciune pe Domnul urmându-L †.

32:14 Și pe om l-ați însărcinat † să spună aceste discursuri.

32:15 Ei s-au înspăimântat, nu au răspuns mai departe; învechite ieșeau de la ei cuvintele.

32:16 Am așteptat, căci n-am vorbit, fiindcă ei s-au ținut statormici, n-au răspuns.

32:17 Și răspunzând, Elihu a spus, Din nou voi vorbi.

32:18 Căci plin sunt de discursuri; căci mă copleșește duhul pântecelui *meu*.

32:19 Și pântecelul meu e ca un burduf de vin nou ce fierbe, înfășurat în legături, și ca foalele unui cazan de aramă, care se zvârcolesc.

32:2 † lit: al lui

32:6 † lit: timp

32:7 † lit: timp

32:7 † lit: și în mulți ani

32:13 † lit: Domnului adăugându-ne

32:14 † sau: ia-ți conferit, atribuit; sau: ia-ți îngăduit

32:20 Voi vorbi ca să ajung la odihnă, deschizându-mi buzele.

32:21 Căci înaintea unui om nicidecum nu mă voi rușina, ba încă da! nici de-un muritor, deloc nu voi fi cuprins de jenă.

32:22 Căci nu știu ce înseamnă să admir fața *vreunui om* †, iar de nu, chiar pe mine moliile să mă mănânce.

CAPITOLUL 33

33:1 Și de fapt, ascultă, o! Iov, discursurile mele, și la vorbirea mea pleacă-ți urechea.

33:2 Căci iată, *mi*-am deschis gura mea, și a grăit limba mea.

33:3 Curată îmi *este* inima în rostiri, și înțelegere buzele mele curat vor gândi.

33:4 Duhul dumnezeiesc Care m-a făcut, și suflarea Celui Atotputernic este cea care mă învață.

33:5 Dacă poți, dă-mi răspuns la acestea! Așteaptă, stai înaintea mea, și eu înaintea ta.

33:6 Din lut ai fost modelat tu, la fel ca și mine; dintr-același am fost modelați.

33:7 *De-aceea* nicidecum! frica de mine *nu* te va dezorienta îngrozindu-te, nici mâna mea *nu* se va îngreui † asupra ta.

33:8 Ba încă, ai zis în urechile mele, glasul spuselor tale l-am auzit, fiindcă spui,

33:9 Curat sunt, n-am păcătuit, căci fără vină sunt, căci n-am înfăptuit fărădelege.

33:10 Și plângere împotriva mea El a găsit, și m-a socotit ca pe un împotrivitor.

33:11 Și a pus în *butuci de* lemn piciorul meu, și mi-a supravegheat toate căile.

33:12 Fiindcă cum spui tu, Sunt drept, și *El* nu m-a ascultat! -- Căci veșnic este Cel ce-*i* mai presus de muritori.

33:13 Și spui, De ce cu privire la dreptatea mea, nu a ascultat El fiecare vorbă?

33:14 Fiindcă atunci când o dată vorbește Domnul, și atunci când a doua *oară*,

33:15 *într-un* vis, sau într-o cugetare a nopții, sau atunci când cade o frică îngrozitoare peste om în ațipirile din pat;

33:16 atunci El descoperă mintea oamenilor prin înfățișări ale fricii; cu unele ca acestea îi înfricoșează,

33:17 pentru a-l întoarce pe om de la nelegiuire, și trupul lui de la căderea cadaverică *i-l* scapă.

33:18 și cruță sufletului lui de la moarte, și îl *cruță* ca să nu cadă în luptă.

33:19 Și din nou îl muștră prin slăbiciune, *aruncându-l* la pat, și o mulțime din oasele lui *i le* înțepenește;

33:20 și orice grâu comestibil deloc nu-l mai poate primi, chiar dacă sufletul lui hrană dorește;

33:21 până când îi va putezi carnea, și *îi* vor fi puse în lumină oasele lui dezgolite;

32:22 † nu fac deosebire între oameni având în vedere înfățișarea lor

33:7 † lit: nu va fi grea

33:22 și a fost apropiat până în moarte sufletul lui, și viața lui de Hades.

33:23 Dacă vor fi o mie de îngeri dători de moarte, unul *măcar* dintre ei, nicidecum, nu-*l* va străpunge pe el, dacă își va propune în inimă să se întoarcă către Domnul, și să facă cunoscut aproapelui † propria-i incorectitudine, și fărădelegea lui *s-o* arate,

33:24 *îl* va ține să nu cadă în moarte; și va înnoi trupul lui precum tencuiala *nouă* pe un zid; și oasele lui vor fi umplute cu măduvă.

33:25 El îi va face gingașă carnea, ca a unui nou-născut, și îl va aduce din nou la starea de bărbat printre oameni.

33:26 Și se roagă fierbinte către Domnul, și bine primit de El va fi, și va intra cu fața curată cu grăire de laudă; și El va răsplăti oamenilor drepti.

33:27 Imediat după aceea se va învinui omul el însuși pe sine, spunând, Acestea le-am înfăptuit, și *El* nu m-a pedepsit corespunzător, după ce am păcătuit.

33:28 Salvează sufletul meu ca să nu merg în stricăciune, și viața mea lumina să *o* vadă.

33:29 Iată, toate acestea le lucrează Cel Tare, *aceste* trei căi cu bărbatul.

33:30 Și El a scăpat sufletul meu din moarte, ca viața mea în lumină să-*L* laude.

33:31 Apleacă-ți urechea, Iov, și ascultă-mă! Păstrează tăcerea! Și eu † voi vorbi.

33:32 Dacă sunt în tine cuvinte, răspunde-mi! Vorbește! Căci vreau să se facă dreptate pentru tine.

33:33 Iar de nu, tu ascultă-mă! Păstrează tăcerea! Și te voi învăța înțelepciune.

CAPITOLUL 34

34:1 Și răspunzând Elihu a spus,

34:2 Ascultați-mă, *voi* înțelepților! Voi cei ce aveți cunoștință, aplecați-vă urechea spre bine.

34:3 Căci urechea discerne cuvintele, și gâtul gustă hrana.

34:4 Judecata să ne-*o* însușim noi înșine; ca să cunoaștem între noi înșine ceea ce *e* bun.

34:5 Căci Iov a spus, Sunt drept, Domnul mi-a dat la o parte judecata.

34:6 Și El a mințit în judecata mea; violentă-*i* rana săgeții *Lui* în mine, fără *ca eu să fi comis* nedreptate.

34:7 Ce bărbat *e* ca Iov, bând sarcasma ca pe apă?

34:8 *El* nu păcătuiește, nici nu *e* lipsit de pietate, nici nu are părtașie pe de-a-ntregul cu cei ce înfăptuiesc nelegiuri, ca să umble cu cei lipsiți de pietate.

34:9 Ca nu cumva să zici că nu este cercetare judiciară făcută de-un bărbat, și *că*, cercetarea omului † *e* prin Domnul.

34:10 De aceea, *voi* cei ce pricepeți inima, ascultați-mă! Nu cumva eu însumi să fiu înaintea Domnului lipsit de pietate, și înaintea Celui Atotputernic să tulbur dreptatea.

34:11 Dar El răsplătește omului după cum a făcut fiecare din ei, și pe cărarea bărbatului El îl găsește.

34:12 Și îți imaginezi că Domnul face ceva nepotrivit, sau că Cel Atotputernic va tulbura judecata? *El*, Cel ce a făcut pământul?

34:13 Și cine este cel ce face *lucrări* în lumea de sub cer, și cele dinlăuntrul ei toate?

34:14 Căci dacă El ar dori să restrângă, și duhul la Sine să-*l* rețină,

34:15 și-ar sfârși viața orice carne cu un suflet †. Orice muritor în pământ se va duce de unde a și fost plăsmuit.

34:16 Dacă însă *ți se pare* că nu se înțelege *unde bat* †, ascultă următoarele †! Apleacă-ți urechea la sunetul grăirilor *mele*.

34:17 Tu vezi că Cel ce urăște nelegiurile, și Care dă la pierzare pe cei răufăcători -- *vezi că* este veșnic drept.

34:18 Lipsit de pietate *e* cel ce spune împăratului, Fără de lege ai lucrat, și *strigă*, Păgânule, conducătorilor;

34:19 care nu se sfiește în fața *omului* de seamă, nici nu știe cinstea să acorde frunzașilor, să admire chipurile lor.

34:20 Și deșertăciune le va fi rezultatul, *când* vor striga și se vor ruga de-un bărbat; căci s-au îndatorat să încalce legea, dând la o parte pe cei neputincioși.

34:21 Căci El Scrutător este al lucrărilor oamenilor, și nu *I-a* scăpat nimic din ceea ce ei fac;

34:22 nici nu este vreun loc *unde* să se ascundă cei ce înfăptuiesc nelegiuri.

34:23 Căci nu! asupra bărbatului El *nu* va pune mai mult, †

34:24 Căci Domnul observă toate; *El* cel ce sesizează *lucrurile* nepătrunse, și glorioase, și extraordinare, pentru care nu este număr.

34:25 Cel ce le cunoaște lucrările, și va întoarce noaptea *asupra lor*, și ei se vor smeri.

34:26 Și El *îl* stinge pe cel lipsit de pietate, și vizibili *sunt* înaintea Lui.

34:27 Căci s-au abătut din legea lui Dumnezeu; orânduiriile Lui nu *le-* au recunoscut;

34:28 *ca* să aducă la El strigătul săracilor; și strigătul sârmanilor El *îl* va asculta;

34:29 și El odihna va oferi, și cine va condamna? Și *Își* va ascunde fața, și cine *Îl* va vedea? Și față de o națiune și față de un om deopotrivă;

34:15 † toți împreună

34:16 † ce intenționez să spun

34:16 † lit: acestea

34:23 † vestestul continuă în v. 24; în acest verset SEP urmează cuvânt cu cuvânt prima parte a versetului din TM; confrunțați cu un text atât de laconic, traducătorii TM au adăugat cuvinte pentru a obține un verset "citibil"; același lucru îl fac și traducătorii SEP; VBA..., SM..., LXXE...

33:23 † lit: omului

33:31 † lit: voi fi vorbind

34:9 † lit: lui

34:30 făcând să împărătească omul ipocrit, datorită îndărătniciei poporului.

34:31 Căci cel ce spune către Cel Atotputernic, Am primit *îndestul*, nu voi lua garanție †.

34:32 Nu prin mine însumi voi vedea, Tu arată-mi, dacă nedreptate am lucrat; *atunci* nicidecum nu voi mai adăuga.

34:33 Oare de la tine îți va întoarce El răsplata †, ca tu să-*l* lepezi *judecata*? Căci tu vei alege, și nu eu; și ceea ce cunoști, spune *deci*!

34:34 De aceea cei pricepuți cu inima vor grăi aceste lucruri; și bărbatul înțelept îmi ascultă vorbirea.

34:35 Iov însă nu cu pricepere a vorbit, și discursurile lui nu *le-a* zis cu înaltă-cunoștință.

34:36 Dar mai degrabă, învață Iov! Nu mai da vreun răspuns precum nebunii,

34:37 ca nu cumva să mai adăugăm deasupra păcatelor noastre, și nelegiuire împotriva noastră să fie socotită, spunând multe discursuri înaintea Domnului.

CAPITOLUL 35

35:1 Și răspunzând Elihu a spus,

35:2 Ce-*i* aceasta, să estimezi că în dreptate ești? Tu, cine ești, ca să zici, Drept sunt înaintea Domnului?

35:3 Căci spui, Ce voi face dacă păcătuiesc †?

35:4 Eu îți voi da răspuns, și celor trei prieteni ai tăi.

35:5 Ridică-ți privirea către cer, și vezi! Observă norii cât de sus *sunt* față de tine;

35:6 Dacă ai păcătuیت, ce vei face? Și chiar dacă în multe ai acționat cu nelegiuire, ce poți face?

35:7 Dacă deci drept ești, ce-*l* vei da Lui, sau ce anume din mâna ta va lua El?

35:8 Pe un bărbat asemănător ție *îl va afecta* impietatea ta; și pe un fiu al omului, dreptatea ta.

35:9 În mare număr cei extorcați vor striga; vor țipa din cauza brațului *asupritor* al multora.

35:10 Și *omul* nu zice, Unde este Dumnezeu care m-a făcut? Cel ce rânduiește străjile nopții?

35:11 Cel ce mă deosebește de patrupedele pământului, și de păsările cerului.

35:12 Acolo vor striga, și nicidecum nu va fi cine să asculte, chiar datorită obrăzniciei răufăcătorilor.

35:13 Căci cele nepotrivite nu dorește să *le* privească Domnul, fiindcă El *e* Cel Atotputernic.

35:14 El este Cel ce observă pe cei ce împreună săvârșesc neleguirile, și El mă va salva. Pledează dar înaintea Lui! dacă poți să-*L* lauzi așa cum El este.

34:31 † zălog

34:33 † sau: judecata; lit: ți-o va răsplăti El

35:3 † lit: păcătuind; sau, exprimat antonimic: Ce profit voi avea dacă nu păcătuiesc?

35:15 Și acum fiindcă nu † cercetează urgia Lui, și nu cunoaște greșelile cele enorme,

35:16 și Iov în mod deșert *își* deschide gura lui; în ignoranță vorbele-și îngreuiază.

CAPITOLUL 36

36:1 Și continuând mai departe Elihu a spus,

36:2 Îngăduie-mă încă puțin!, ca să te-nvăț; căci mai este în mine elocutiune.

36:3 Luând înalta-mi cunoștință de departe, și lucrările mele,

36:4 *cuvinte* drepte voi grăi, *bazat* pe adevăr, și nicidecum nedrepte discursuri, *pe care* nedrept să *le* pricepi.

36:5 Cunoaște dar că Domnul nicidecum nu va lepăda pe cel fără răutate, *cel* puternic în tăria inimii.

36:6 Celui lipsit de pietate nicidecum nu-*i* va da viață; și judecată *dreaptă* va asigura † sărmanilor.

36:7 El nu-*Și* va îndepărta de la dreptate ochii Lui, și *privirile-*l** vor fi împreună cu împărații pe tron; El îi așează în biruință, și ei vor fi înălțați.

36:8 Și cei ferecați în obezi, vor fi împreună legați cu funiile sărăciei.

36:9 Și *El* le va face cunoscut lucrările lor, și călcările lor de lege, căci sunt impunătoare.

36:10 Dar pe cel drept *îl* va asculta; și El a zis ca ei să se întoarcă din nedreptate.

36:11 Dacă vor asculta și vor sluji ca robi, își vor sfârși în mod complet zilele lor, în mijlocul bunătaților, și anii lor în splendori.

36:12 Dar cei lipsiți de pietate nu-*s* izbăviți, fiindcă nu au vrut -- ei înșiși! -- să privească la Domnul, și deoarece când au primit mustrare surzi au fost.

36:13 Și cei fățarnici cu inima își vor rânduî mânia; *ei* nu vor striga, căci *El* îi leagă.

36:14 Să moară deci la tinerete sufletul lor, și viața lor *să fie* străpunsă de îngeri,

36:15 fiindcă *l*-au necăjit pe cel slab și neputincios; dar *El* judecata *dreaptă* a celui blând *o* va scoate în lumină.

36:16 Și atunci când se apropie cel ce înșală, *scoțând* din gura vrăjmașului o revărsare abisală, și dedesubtul ei, se întinde † masa ta plină de grăsime.

36:17 Și nu va lipsi de la cei drepti judecata;

36:18 și mânia peste cei lipsiți de pietate va fi, datorită impietății darurilor mitei pe care le-au primit ca să facă nedreptăți.

36:19 Tu să nu îți întorci cu voia mintea de la implorarea celor în nevoie când sunt neputincioși. Și pe toți cei ce se întăresc în forță,

36:20 să nu-*i* atragi noaptea, ca să se ridice alții în locul lor. †

35:15 † lit: este cercetând

36:6 † în sensul de a furniza

36:16 † lit: se coboară

36:20 † trad. alt. a versetelor 19b și 20: Și pe toți cei ce dezlanțuie silnicie prin forță, să nu-*i* protejezi sustrăgându-i noaptea, când se ridică alții împotriva lor

36:21 Dar păzește-te ca nu cumva să faci ceva nepotrivit, căci prin lucrurile acestea ești izbăvit din sărăcie.

36:22 Iată, Cel tare va învinge prin tăria Lui, căci cine este ca El de puternic?

36:23 Și cine este cel ce îi pune la încercare lucrările? Sau cine e cel ce zice, El a înfăptuit nedreptate!

36:24 Amintește-ți că mari lucrările Lui sunt, pe care le-au administrat oamenii.

36:25 Orice om vede în sine cât de mulți muritori sunt străpuși.

36:26 Iată Cel Tare e mare †, și noi nu-L cunoaștem; numărul anilor Lui dar e nesfârșit.

36:27 Și vor fi numărate de El picăturile ploii, și vor fi vărsate pentru ploaie în nor.

36:28 Vor curge puhoai cele din vechime, și vor umbri norii, peste nespusele mulțimi de muritori.

36:29 Și oare cine va pricepe cum se întinde norul, dreapta măsură a cortului Lui?

36:30 Iată, El a întins peste el lumină, și rădăcinile mării le acoperă.

36:31 Căci în acestea El va judeca popoarele, va da hrană celor tari.

36:32 Cu mâinile El ascunde fulgerul, și poruncește pentru el în trăznirea țintei.

36:33 El va face cunoscut despre Sine prietenului Lui -- despre avuție și despre nedreptate.

CAPITOLUL 37

37:1 Și de aceea s-a tulburat inima mea, și s-a scurs din locul ei.

37:2 Ascultă vestirea din urgia mâniei Domnului! Și cugetarea din gura Lui va ieși!

37:3 Sub tot cerul este stăpânirea Lui, și lumina Lui, peste aripile pământului.

37:4 Înapoia Lui va striga un glas; va tuna cu glasul vătămării Lui; și El nu va accepta negocierile † lor, ca să fie ascultat glasul Lui.

37:5 Va tuna Cel Tare cu glasul Lui minunății. Un sezon a stabilit El dobitoacelor, și ele știu rânduiala culcușului. De toate acestea nu ți-a fost cuprinsă de uimire gândirea, nici nu ți s-a împăcat inima cu trupul. Căci El a făcut lucruri mărețe pe care noi nu le cunoaștem.

37:6 El prescrie zăpezii, Formează-te pe pământ; și ploii de iarnă a puterii Lui.

37:7 Pe mâna fiecărui om El pune o pecete, ca să-și cunoască fiecare om propria-i slăbiciune.

37:8 Și au intrat fiarele în vizuină, și se odihnesc în culcuș.

37:9 Ieșind din tainice cămări vin durerile, și de la extremități, frigul.

36:26 † lit. mult; BA scrie: pretutindeni

37:4 † propunerea de trocul

37:10 Și din Suflarea Celui Tare se va produce gheață; și El cârmuiește apa întocmai după cum dorește.

37:11 Și când pe cel ales îl învăluiește norul, împrăstie norul lumina Lui.

37:12 Și El mișcările concentrice † le va abate prin voința-/suverană, ca ele să-și facă lucrările lor -- toate câte le poruncește.

37:13 Acestea au fost rânduite de El pe pământ, fie pentru pedeapsă †, fie pentru țara Lui, fie pentru mila ce se va afla în El.

37:14 Pleacă-ți urechea la acestea, Iov. Rămâi sub îndemnul puterii Domnului.

37:15 Știm că Dumnezeu a stabilit lucrările Lui, lumina a făcut-o scoțând-o din întuneric.

37:16 Și El cunoaște deosebirea norilor, și extraordinara prăvălire a răufăcătorilor.

37:17 Iar al tău costum e cald, și liniște e pe pământ dinspre austru †.

37:18 Vei pune tărie împreună cu El în cele străvechi, cele tari precum viziunea revărsării tăriei cerului †?

37:19 De ce mă înveți despre ce să-I spun? Și să încetăm multele vorbiri.

37:20 Nu e o carte sau un cărturar la îndemâna mea, ca pe omul care stă să-l fac să tacă?

37:21 Dar nu tuturor le e vizibilă lumina; strălucitoare de departe este printre cele străvechi, precum lumina † de la El pe nori.

37:22 De la crivăț sunt norii strălucind ca aurul; în aceștia mare e gloria și onoarea de la Atotputernicul.

37:23 Și nu se găsește altul asemenea tăriei Lui. Cel ce judecă drept; nu te gândești că El ascultă †?

37:24 De aceea să-i fie frică de El omului; și să-i fie frică de El și celui înțelept cu inima.

CAPITOLUL 38

38:1 Și după ce a încetat Elihu prelegerea, a zis Domnul lui Iov prin furtună și nor.

38:2 Cine-i acela care întunecă sfatul, și constrânge vorbele în inimă, și de Mine își imaginează că se ascunde?

38:3 Încinge-ți ca un bărbat rărunchiul tău! Eu te voi întreba, și tu îmi vei răspunde!

38:4 Unde erai când am întemeiat Eu pământul †? Dar fă-Mă să cunosc! Dacă ai știința înțelegerii!

38:5 Cine a stabilit măsurile lui, dacă știi? Sau cine a adus coarda de măsurat peste el?

37:12 † ciclurile, mișcările circulare

37:13 † instrucție

37:17 † vântul de sud

37:18 † dar ὁράσις ἐπιχρύσεως poate fi înțeles și "oglinză trunată", așa cum scrie TM

37:21 † lit: cea

37:23 † LXXR: nu te gândești să-L ascuți?

38:4 † lit: Unde erai la întemeierea Mea, cea a pământului?

38:6 Pe ce anume verigile lui au fost fixate? Și cine este Cel ce a întemeiat piatra unghiulară peste el?

38:7 Când au venit la existență stelele, M-au lăudat cu glas mare toți îngerii Mei.

38:8 Și am închis marea cu porți, când se revărsa din pântecul mamei ei dându-i naștere.

38:9 Și i-am pus norul ca veșmânt, și ceața pentru învăluirea ei.

38:10 Și i-am stabilit hotare, încingând-o cu zăvoare și porți.

38:11 Și i-am zis, Până aici să vii, și să nu treci mai departe; ci în tine însăși să-ți spargi valurile.

38:12 Sau prin tine am dispus strălucirea de dimineață, și Luceafărul și-a văzut propria-i rânduială?

38:13 Ca să apuci aripile pământului, pentru a-i scutura pe cei lipsiți de pietate de pe el?

38:14 Sau tu *oare*, luând lutul pământului, ai plăsmuit o ființă vie, și facultatea vorbirii i-ai dat-o pe pământ?

38:15 Și ai îndepărtat tu de la cei lipsiți de pietate lumina? Și brațul celor mândri l-ai zdrobit?

38:16 Ai venit tu la izvorul mării? Și pe potecile abisului ai umblat?

38:17 Și ți s-au deschis înainte cu frică porțile morții? Și păzitorii porților Hadesului, văzându-te, s-au înspăimântat?

38:18 Și ai avut tu în minte lățimea lumii † de sub cer? Spune-Mi dar, cât de mare este?

38:19 Și de ce fel e ținutul unde sălășluiește lumina? Și înt-unericul, de ce fel *îi e* locul?

38:20 Oare Mă vei călăuzi spre hotarele lor? Și oare, la fel, ai tu cunoștința cărărilor lor?

38:21 Știi deci fiindcă atunci te născusei, și numărul anilor tăi e mare!

38:22 Ai venit dar la tezaurele zăpezii? Și tezaurele grindinei le-ai văzut?

38:23 Și *le* păstrezi tu pentru ceasul vrăjmașilor, pentru ziua războiului și a bătăliei?

38:24 Și locul de unde iese bruma? Sau *de unde* se răspândește austrul în lumea † de sub cer?

38:25 Și cine a pregătit al ploii năvalnicul șuvoi, și o cale în tumult?

38:26 Ca să plouă pe pământul unde nu-i niciun bărbat, pustia în care nu există niciun om în ea;

38:27 pentru a satura cu pășune *ținutul* neumblat și nelocuit, și ca să facă să răsară tineretul ierbii †?

38:28 Cine este tatăl ploii, și cine este cel ce dă naștere stropilor de rouă?

38:18 † lit: lățimea celei de sub cer; vezi nota de la vers. 24

38:24 † lit: "cea", la feminin; aici cu referire la lumea locuită de sub cer, la pământ; să avem în vedere că în greacă "pământ", γῆ (G1093) are genul feminin

38:27 † sau: ca să facă să rodească ieșirea vlăstarului

38:29 Și din pântecul cui iese gheața, și brumei în cer, cine-i dă naștere,

38:30 care se coboară precum apa curgând șuvoi? Și fața abisului cine a înspăimântat-o?

38:31 și pricepi tu legătura Pleiadelor? Și îngrăditura Orionului ai deschis-o?

38:32 Sau vei deschide tu zodiacul † la vremea lui? Și Luceafărul de seară de coama lui, îl vei duce?

38:33 Și ai tu cunoștința circumvoluțiunilor † cerului? sau a lucrurilor care sub cer în mod unanim se petrec?

38:34 Și o să chemi un nor cu glasul *tău*, și *el* cu cutremur de apă năvalnică te va asculta?

38:35 Și vei trimite tu trăsnete? Și ele vor purcede, și-ți vor spune, Ce este?

38:36 Și cine a dat femeilor a țesăturii înțelepciune, sau a broderiei măiestrie?

38:37 Și cine-i cel ce numără norii cu înțelepciune, și cerul spre pământ l-a aplecat,

38:38 și e revărsat ca leșia de pământ, și l-am lipit ca pe o piatră cubică?

38:39 Și vei vâna pentru lei un corp de mâncat? Și sufletele dragonilor *le* vei sătura?

38:40 Căci ei stau în alertă în culcușurile lor, și stau așezați în păduri pândind.

38:41 Și cine a pregătit corbului un stârv? Căci puii lui către Domnul strigă rătăciți, grâu căutând.

CAPITOLUL 39

39:1 Oare cunoști tu vremea când dau naștere caprele sălbătice din stâncă? Și ai vegheat tu durerile nașterii când fată cerboaicele?

39:2 Și ai numărat tu lunile lor grele † până la naștere? Și durerile facerii lor *le*-ai dezlegat?

39:3 Și le-ai hrănit tu puii fără nicio frică? Și durerile nașterii lor, tu *le* vei îndepărta?

39:4 Ele își vor lepăda puii lor; se vor înmulți în puiet; *micuții lor* ies, și nicidecum nu se mai întorc la ele. †

39:5 Și Cine este Cel ce a lăsat măgarul sălbatic slobod? Și legăturile lui, Cine le-a dezlegat?

39:6 Căci am stabilit traiul lui în pustiu, și corturile lui în ținuturile sărate.

39:7 El râde de gloata cetății, și plângerea vameșului care strânge birul n-o aude.

38:32 † DEX: zonă circulară a sferei cerești în care se află cele douăsprezece constelații corespunzătoare lunilor anului și prin fața cărora trece diurnul aparent al Soarelui în cursul unui an

38:33 † mișcările circulare de întoarcere

39:2 † lunile când cerboaicele sunt grele, însărcinate

39:4 † dificultate de traducere: aici pronumele αὐτοῖς e la plural-masculin, dar în română toate substantivele referitoare la animale (adică: animale, vietăți, dobitoace, ființe vii, fiare sălbătice) au fie genul feminin, fie neutru, având astfel toate pluralul la feminin -- imposibil deci de redat în limba română acest pronume

39:8 El e cu ochii pe munții pășunii lui, și după tot ce-i verde e-n căutare.

39:9 Și va vrea să-ți slujească în robie unicornul, sau va dormi el în ieslea ta?

39:10 Și vei înhăma cu curele jugul lui, sau va trage pentru tine brazde pe câmpie?

39:11 Și-ți vei pune speranța în el fiindcă mare îi e forța? Și vei lăsa în grija lui lucrările tale?

39:12 Și crezi tu că îți va preda el semănătura, și o va căra pentru tine în arie?

39:13 Și aripa plăcuților struți? *Iar* dacă *struțul* va zămislit, *va fi precum* barza și rața?

39:14 Căci *struțul* își lasă pe pământ ouăle lui, și pe țărână *le* va cloci;

39:15 și uită că piciorul *le* poate împrăștia, și fiarele câmpului *le* vor călca în picioare.

39:16 Nemilos s-a făcut față de puii lui, ca și cum nu ar fi ai lui; că degeaba s-a ostenit, nu-i pasă †.

39:17 Căci i-a amuțit Dumnezeu înțelepciunea, și nu i-a făcut parte la înțelegere.

39:18 În momentul când sus se ridică-n picioare, ridiculizează calul și călărețul lui.

39:19 Sau tu ai încins calul cu putere, și ai îmbrăcat gâtul lui cu frică?

39:20 Și l-ai încins cu armura *lui* întreagă, și cu glorie îndrăzneala piepturilor lui?

39:21 Dezgroapă săpând în câmpie; se cabrează și iese în câmpie în forță.

39:22 Venind asupra-i săgeți le ia în răs, și nicidecum nu se întoarce dinaintea fierului *armei*.

39:23 Împotriva lui se cabrează arcul și sabia.

39:24 Și în urgie nimicește pământul; nicidecum nu va crede *altceva* până când o semnalează trâmbița;

39:25 și când trâmbița semnalează, spune, Perfect! Și de la depărtare adulmecă războiul cu cabrare și strigăt.

39:26 Și din a ta iscusință stă șoimul, având întinse aripile, imobil contemplând spre austru †?

39:27 Și la a ta poruncă se ridică-n înălțime vulturul, și acvila deasupra cuibului ei șade sălășluită,

39:28 pe vârful stâncii, și-i ascunsă?

39:29 Acolo fiind, ea caută grâne, în depărtare ochii ei scrutează.

39:30 Și puii ei se tăvălesc în sânge; și oriunde sunt cei ce mor, *acolo* îndată se află și ei.

CAPITOLUL 40

40:1 Și răspunse Domnul Dumnezeu lui Iov, și zise,

40:2 Oare judecată cu *Cel* Desăvârșit vei judeca? Cel ilustrat de Dumnezeu, va răspunde Lui?

39:16 † lit: n-are frică

39:26 † sud

40:3 Continuând dar, Iov spuse Domnului,

40:4 *Cum* anume încă eu voi pleda †, avertizat fiind și ilustrat de Domnul? Auzind acestea! Nimic fiind! Eu dar, ce răspuns voi da în privința acestora? Mâna mi-o voi pune peste gura mea.

40:5 O dată am vorbit, și peste aceasta mai mult nu voi adauga.

40:6 Și din nou răspunzând, Domnul a zis lui Iov din nor, *zicând*,

40:7 Nu, ci încinge-ți ca un bărbat rărunchiul tău! Și Eu te voi întreba, și tu Îmi vei răspunde.

40:8 Sau Îmi vei desființa tu judecata? Și gândești tu cu privire la Mine că în mod diferit te voi trata? Sau că vei apare ca fiind drept?

40:9 Sau brațul tău este potrivit *brațului* lui Dumnezeu? Sau cu un glas potrivit cu al Lui răspândești tunete †?

40:10 Și ridică-te în statură și putere, și cu glorie și cinste îmbracă-te.

40:11 Și trimite îngeri cu urgie, și pe toți aroganții smerește-*i*!

40:12 Și pe cel mândru stârpește-*l*, și dă putrezirii pe cei lipsiți de pietate de îndată.

40:13 Și ascunde-*i* în pământ totodată; și fețele lor cu dezonoare umple-*le*.

40:14 Și, da!, Eu voi confirma atunci că poate dreapta ta să salveze.

40:15 Dar acum, iată, fiara de lângă tine; iarbă exact ca boul mănâncă.

40:16 Privește acum, tăria îi stă-n rărunchi, și puterea îi stă-n nodul pântecelui.

40:17 *Își* pune coada ca un chiparos, și tendoanele lui sunt împletite.

40:18 Coastele ei *sunt* coaste de aramă; și spinarea ei, fier topit.

40:19 Acesta este începutul plăsmuirii Domnului, făcută ca să fie răs în joacă de îngerii Lui.

40:20 Și venind pe muntele colțuros, face să se bucure patrupedele din Tartar †.

40:21 Pe sub orice fel de copaci se culcă, prin papură, și trestie și rogoz.

40:22 Și se umbresc în ea copacii cu ramuri, și crengile de mielărea †.

40:23 *Iar* dacă are loc o inundație, nicidecum nu își dă seama, convins că se va ciocni Iordanul în gura lui.

40:24 *Aflându-se* în *raza* privirii † lui, îl va apuca *cineva*? Și într-o cursă fiind prins, *îi* vei străpunge tu nasul?

40:4 † judeca

40:9 † lit. tuni

40:20 † regiune infernală, loc din fundul infernului

40:22 † vezi Lev 23:40

40:24 † lit: ochiului

CAPITOLUL 41

41:1 Și vei duce tu dragonul cu o undiță, și vei pune un căpăștru în jurul botului lui?

41:2 Sau vei fixa un belciug în nara lui, și cu o verigă vei găuri buza lui?

41:3 Și-ți va vorbi cu implorări fierbinți în mod gingaș?

41:4 Și va încheia el cu tine un legământ? Și-l vei lua tu rob veșnic?

41:5 Și te vei juca cu el ca și cu o pasăre? Sau îl vei lega ca pe o vrabie pentru un copilaș?

41:6 Se vor hrăni dar din el națiunile? Și-l vor vinde tăiat în porțiuni ț fenicieni națiunilor?

41:7 Și întreaga flotă strângându-se, nicidecum nu va putea căra un singur manșon ț al cozii lui, nici în corăbiile pescarilor, capul lui.

41:8 Și-ți vei așeza mâna pe el, în amintirea războiului care a avut loc în trupul lui, și care a încetat ț?

41:9 Oare nu l-ai văzut? Nici de cele despre *el* spuse *nu* te-ai minunat?

41:10 Nu te gândești cu teamă că aceasta a fost pregătită de Mine? Căci cine este cel ce îmi stă împotriva?

41:11 Sau cine se va împotrivi Mie și va dăinui? -- întrucât tot ce e sub cer al Meu este!

41:12 Nu voi rămâne tăcut datorită lui, și cuvânt de putere va arăta milă în mod egal cu el ț.

41:13 Cine va descoperi fața veșmântului lui? Și în zaua platoșei lui cine va intra?

41:14 Fălcile ț feței lui, cine *le* va deschide? De jur împrejurul dinților lui frica *însăpăimântă*.

41:15 Cele din lăuntru lui *sunt* scuturi de aramă, și ligamentele lui *sunt* precum piatra de șmirghel ț.

41:16 Una câte una se împreunează, și vântul nicidecum n-o răzbate,

41:17 așa cum un bărbat cu fratele lui se contopește, sunt ele legate împreună, și nicidecum nu se vor despreuna.

41:18 Când răsuflă neliniștit pe nările lui sclipește strălucirea, și ochii lui au înfățișarea Luceafărului.

41:19 Din gura lui ies făclii arzătoare ț, și se-mprăștie grătare ț de foc.

41:20 Din nările lui iese fum de cuptor înflăcărat de focul cărbunilor.

41:21 Suflarea lui, cărbuni arzând; și para focului din gura lui iese.

41:6 ț îl vor împărți

41:7 ț pielea vie a unui animal

41:8 ț lit: care nu mai are loc

41:12 ț și logos de putere va arăta milă în mod egal cu el

41:14 ț lit: porțile

41:15 ț Rocă metamorfică formată în cea mai mare parte dintr-o masă

de granule (fine) de corindon, alternând cu magnetit; emeri (DEX)

41:19 ț sau: torțe înflăcărâte

41:19 ț rețele

41:22 Și-n grumaz îi sălășluiește puterea. Înaintea lui năvălește pieirea.

41:23 Și cărnurile trupului lui sunt perfect închegate. Puhoaic prăbușindu-se asupra lui, el nu se va clătina.

41:24 Inima îi e înfîptă ca o piatră, și fixată ca o nicovală, de neclintit.

41:25 Și când se întoarce, el înfricoșează fiarele care pe patru labe pe pământ sar.

41:26 Dacă vor veni asupra lui sulite, deloc și nicidecum nu-l va înspăimânta lancea și platoșa.

41:27 Căci el ia ț fierul ca pe pleavă, și arama ca pe lemnul putred.

41:28 Nicidecum nu-l va străpunge arcul de aramă. El ia piatra catapultei, da!, ca pe iarbă;

41:29 drept paie sunt socotite ciocanele; și ridiculizează țânșirea aruncătorului de flăcări.

41:30 Așternutul lui *sunt* vârful ascuțite, și tot aurul mării *e* sub el ca o tină de nespun.

41:31 Clocotește abisul ca o căldare încinsă, și ia marea drept vas cu unguente,

41:32 iar Tartarul din abis, ca pe un prizonier; socotește abisul drept loc de plimbare.

41:33 Nu este nimic pe pământ asemenea lui, fiind făcut ca să fie răs în joacă de îngerii Mei.

41:34 Oricine-*i* înălțat, de el e văzut; și el e împărat tuturor celor din ape.

CAPITOLUL 42

42:1 Și răspunzând Iov Domnului, a spus,

42:2 Știu că *Tu* toate le poți, și fără puțință nimic nu-Ți *este*.

42:3 Căci cine este cel ce își ascunde de Tine planul, și își restrânge grăirile, și de Tine își imaginează că se va ascunde? Și cine îmi va vesti *lucruri* pe care nu *le* știu, mari și minunate, pe care nu *le* înțeleg?

42:4 Dar ascultă-mă, Doamne, căci și eu voi vorbi. Și Te voi întreba, iar Tu mă vei învăța.

42:5 Auzind cu adevărat *cu* urechea, Te auzeam mai înainte; acum însă ochiul meu Te vede.

42:6 De aceea mă consider ca pe nimic pe mine însumi, și mă mistui ț; și mă socotesc pe mine însumi țărână și cenușă.

42:7 Și s-a întâmplat după ce a vorbit Domnul toate discursurile acestea către Iov, a zis Domnul lui Elifaz din Teman, Ai păcătuit tu și cei doi prieteni ai tăi, căci nu ați vorbit înaintea Mea nimic adevărat, așa cum a vorbit ț slujitorul Meu Iov.

42:8 Și acum, luați șapte viței, și șapte berbeci, și mergeți la sluga Mea Iov! Și el va face o ofrandă pentru voi, întrucât dacă nu aș primi fața lui, căci dacă nu ar fi mulțumită lui

41:27 ț socotește

42:6 ț mă topesc, descompun

42:7 ț lit: ca sluga Mea Iov

pierzării v-aș fi dat. Căci nu ați vorbit adevărul cu privire la sluga Mea Iov.

42:9 Iar ei au mers -- Elifaz din Teman, și Bildad din Șuah, și Țofar din Naama. Și au făcut după cum le rânduisese Domnul, și El a dezlegat păcatul lor datorită lui Iov.

42:10 Și Domnul l-a crescut pe Iov. Și prin rugăciunea lui de făgăduință divină, și pentru prietenii lui, El le-a iertat păcatul. Și i-a dat Domnul dublu toate cât avea † înainte Iov, îndoit.

42:11 Și au auzit toți frații lui și surorile lui toate lucrurile care veniseră asupra lui. Și au venit la el, și toți câți îl cunoșteau de la început. Și mâncând și bând împreună cu el, l-au mângâiat. Și s-au mirat de toate câte le adusese asupra lui Domnul. Și i-au dat fiecare câte o mieușă, și câte o drahmă împătrită † de aur nepecetluită †.

42:12 Și Domnul a binecuvântat cele de la sfârșiturile lui Iov mai mult decât cele de mai înainte; și erau vitele lui, oi -- zece mii și patru mii, cămile -- șase mii, perechi de boi -- o mie, măgărițe păscătoare † -- o mie.

42:13 Și i s-au născut șapte fii, și trei fiice.

42:14 Și le-a chemat -- da! -- pe cea dintâi, Zi, și pe a doua, Casia, și pe a treia, Corn de Antimoniu †.

42:15 Și nu se găseau asemenea fetelor lui Iov mai bune decât ele în întinderea de sub cer; și le-a dat tatăl lor o moștenire în mijlocul fraților lor.

42:16 Și a trăit Iov după plaga lui ani o sută patruzeci, și Iov a văzut pe fiii lui, și pe fiii fiilor lui, până la a patra generație.

42:17 Și Iov și a sfârșit viața bătrân și plin de zile.

42:10 † lit: erau

42:11 † monedă valorând patru drahme

42:11 † monedă fără însemne și pecetei

42:12 † nomade

42:14 † flacon de cosmetică; metaloid de culoare albă-argintie, cu aspect metalic, folosit în stare liberă și în combinații, în industria metalurgică, chimică și farmaceutică; stibiu